

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIX. — Wydana i rozesłana dnia 31. lipca 1897.

Treść: (№ 171—173.) 171. Przepis wykonawczy o podatku rentowym (Rozdział III). — 172. Dodatek pierwszy do przepisu wykonawczego o podatkach osobistych bezpośrednich (Rozdział I). — 173. Dodatek drugi do przepisu wykonawczego o podatkach osobistych bezpośrednich (Rozdział I).

171.

Przepis wykonawczy do ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220,

o podatkach osobistych bezpośrednich.

Rozdział III, o podatku rentowym.

(Ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia
23. lipca 1897.)

Oddział I.

Obowiązek podatkowy, uwolnienia, ograniczenie
powinności podatkowej w obec
krajów zagranicznych.

Artykuł 1.

Dochody podlegające podatkowi rentowemu.

(§. 124.)

1. Według §. 124 podlega podatkowi rentowemu ten, kto pobiera dochody z przedmiotów majątku lub praw majątkowych nie obciążonych już bezpośrednio podatkiem gruntowym, budynkowym, zarobkowym lub pensyjnym. Podatkowi rentowemu podlegają więc — nie tak jak podatkowi osobisto-dochodowemu — osoby tak fizyczne jak i prawne.

2. Podatki rzecone obciążają bezpośrednio: intratę z gruntów (także czynsz dzierżawny za grunta wypuszczone w dzierżawę) w myśl ustawy z dnia 24. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 88; intratę z budynków w myśl ustaw o podatku budynkowym: intratę z przedsiębiorstw i zatrudnień podlegających podatkowi zarobkowemu według I. lub II. rozdziału

ustawy niniejszej, w myśl postanowień tych rozdziałów; nakoniec dochody służbowe podlegające podatkowi pensyjnemu a mianowicie te ostatnie także wtedy, gdy nie dochodzą do 3.200 zł.

3. Nadto uważają się za obciążone bezpośrednio podatkiem zarobkowym od przedsiębiorstw podlegających obowiązkowi składania rachunków publicznie odsetki i dywidendy od akcji, udziały w stowarzyszeniach, udziały gwareckie itp., od przedsiębiorstw, rzezonemu podatkowi podlegających, a to stosownie do §. 124, l. 7 także wtedy, gdy podatek ten dotyka tylko część przemysłu rozciągającego się także poza obszar ważności ustawy niniejszej.

4. Na mocy wyraźnego postanowienia §. 125, l. 12, uważają się nadto za równe przedsiębiorstwom opodatkowanym w krajach tutejszych według rozdziału II. te przedsiębiorstwa, które uwolnione są od podatku zarobkowego na zasadzie §. 84, ustęp 1 *a* lub ustęp 2; tu należą w szczególności przedsiębiorstwa kolei żelaznych używające czasowego uwolnienia od podatków. tudzież uwolnione czasowo przedsiębiorstwa w Tryeście i Mili.

5. Na mocy uwolnienia przepisane w §. 125, l. 14, za równe odsetkom i dywidendum od akcji towarzystw tutejszo-krajowych uważać należy te odsetki wypłacane przez towarzystwa obowiązane do składania rachunków publicznie, których stosownie do §. 94 lit. *c* nie można potrącać z opodatkowanej intraty tych przedsiębiorstw, jakoteż odsetki tego samego rodzaju od wierzytelności na rzecz przedsiębiorstwa od podatku zarobkowego na zasadzie §. 84, ustęp 1 *a* lub ustęp 2 uwolnionych; są takowymi przedewszystkiem odsetki od priorytetów i podobnych udziałowych zapisów dłużnych rzeczonych przedsiębiorstw.

Także postanowienie §. 124, l. 7 odnosi się w równej mierze do intrat z akeyi i priorytetów.

6. Przeciwnie nie są bezpośrednio dotknięte podatkami pod l. 1 wzmiankowanymi odsetki od lipotek na realnościach podlegających podatkowi i odsetki od pożyczek udzielonych kupcom i przemysłowcom.

Z jedynym wyjątkiem, o którym mówi się w artykule 5, l. 5, artykuł II. ustawy znosi także prawo potrącania, które stosownie do §§. 2 i 23 patentu o podatku dochodowym było nadane posiadaczom gruntów i domów, jakoteż właścicielom przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych.

Odsetki tego rodzaju podlegają więc podatkowi rentowemu.

7. Szereg dochodów podlegających prawidłowo podatkowi rentowemu, w dalszych następach §. 124 podany nie jest wyczerpujący; nadto do niektórych dochodów także wyszczególnionych stosują się pod pewnymi warunkami uwolnienia na zasadzie §. 125.

Przy ocenianiu obowiązku podatkowego w poszczególnym przypadku trzeba więc zawsze brać na uwagę §§. 124 aż do 126 w związku ze sobą.

8. W załączce A zestawione są przeglądowo zasady stanowiące do oceniania obowiązku podatkowego i sposobu opłacania podatku rentowego od papierów wartościowych tutejszo-krajowych.

Zresztą Ministerstwo skarbu ogłosi dla Władz podatkowych spis papierów wartościowych tutejszo-krajowych najbardziej wziętych, z oznaczeniem sposobu postępowania z nimi ze względu na podatek rentowy.

Artykuł 2.

Uwagi szczególne co do każdego z osobna rodzaju dochodów podlegających podatkowi rentowemu.

1. Odsetki i renty od obligacji państwa i od obligacji funduszków publicznych w §. 124, ustęp 2, l. 1 ustawy wyliczone, tudzież od innych pożyczek także wymienionych, podlegają podatkowi rentowemu tylko w tym razie, jeżeli specjalną ustawą uwolnienie nie było im wyraźnie zapewnione (§. 125, l. 12), lub jeżeli nie stosują się do nich postanowienia ustawy z dnia 20. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 66 (§. 125, l. 9. §. 131, ustęp 2).

2. Co do dochodów wzmiankowanych w §. 124, ustęp 2. l. 2 ustawy, odsyła się odnośnie do odsetek od priorytetów i od długów hipotecznych do artykułu 1; nadmieniamy się, że odsetki od listów zastawnych, tudzież od wkładek oszczędności podlegają teraz podatkowi rentowemu z wyjątkiem wkładek w pocztowej kasie oszczędności (§. 125, l. 5).

3. Co do zysków eskontowych, zastępujących miejsce odsetek a wymienionych w §. 124, ustęp 2, l. 3, odsyła się do artykułu 4, l. 2.

4. Do objaśnienia postanowienia co do czynszów dzierżawnych, zawartego w §. 124, ustęp 2, l. 4, nadmieniamy się, że czynsze dzierżawne, które pobiera przedsiębiorstwo obowiązane do składania rachunków publicznie, podlegają stosownie do §. 121 podatkowi zarobkowemu według rozdziału II, a przeto nie mają być poddawane podatkowi rentowemu, co też pokazuje się z §. 125, l. 13. Czynsze zaś płacone za dzierżawione grunta i budynki są w ogóle wolne od podatku rentowego.

Lecz, jeżeli co do gruntu, jako przeznaczonego pod budowę, nie istnieje obowiązek opłacania podatku gruntowego, grunt zaś ten nie jest zabudowywany, ale puszczoney w dzierżawę na skład, do wieszania bielizny itp., w takim razie czynsz dzierżawny podlega oczywiście podatkowi rentowemu.

Nadto podlegają podatkowi rentowemu czynsze dzierżawne za używanie urządzeń przemysłowych, machin, siły parowej itp., chociażby przemysł nie był zarazem puszczoney w dzierżawę.

5. Co do wzmiankowanych w §. 124, ustęp 2, l. 5 płac emerytalnych i zaopatrzeń dodaje się, że płace emerytalne i zaopatrzenia, odpowiadające warunkom w §. 167, l. 4, oznaczonym, podlegają tylko podatkowi osobisto-dochodowemu a względnie, jeżeli przenoszą kwotę 3.200 zł., także podatkowi pensyjnemu (§§. 233 i n.); podatkowi rentowemu podlegają tylko płace emerytalne i zaopatrzenia innego rodzaju a w szczególności te, które wypłacają zakłady ubezpieczenia, zaopatrzenia, kasy emerytalne, wdowie i inne, tudzież zakłady wszelkiego rodzaju, do których służbodawcy nie wnieśli żadnej wkładki w celu uzasadnienia odnośnego roszczenia osób uprawnionych obecnie do pobierania renty.

Zresztą przypomnieć tu należy częste w tych przypadkach uwolnienia w myśl §. 125, l. 7.

6. Co do świadczeń na utrzymanie życia, w §. 124, ustęp 2, l. 6 wzmiankowanych, mieć należy na uwadze, że ustawa wprawdzie wymaga, aby świadczenia, o których się tam mówi — wręcz przeciwie dobrowolnym, których prawnie wymusić nie można. — były koniecznie spełniane z tytułu prawnego (ustawy, wyroku sędziowskiego, kontraktu, rozporządzenia ostatniej woli), lecz nie żąda tutaj tak, jak w §. 157, ustęp 5, istnienia szczególnego tytułu prawnego, ponad powszechnie obowiązki ustawowe.

Według tego powszechnego pravidła podlegająby podatkowi rentowemu w szczególności świadczenia na utrzymanie życia spełniane na podstawie ogólnego obowiązku ustawowego; pod tym jednak względem należy mieć na uwadze, że wzmiankowane w §. 157, ustęp 5 i 6, kwoty prawidłowo

podatkowi osobisto-dochodowemu podlegające u odbiorcy, które jedno z małżonków płaci drugiemu nie żyjącemu z nim w wspólnem gospodarstwie, jakoteż te, które rodzice dają na utrzymanie dzieciom nie żyjącym z nimi w wspólnem gospodarstwie, są stosownie do §. 125, l. 8 w ogóle wolne od podatku rentowego, a więc w szczególności uważać je należy za uwolnione od podatku rentowego także w tych przypadkach w których kwoty te stosownie do §. 157, ustęp 5 i 6 podlegają wyjątkowo podatkowi osobisto-dochodowemu u odbiorcy; przeto podatkowi rentowemu podlegają tylko dochody na utrzymanie życia, wypłacane między innymi osobami, a nie temi, które w §. 125, l. 8 są oznaczone.

Kwoty na utrzymanie życia, które ojciec daje dzieciom nieślubnym, uważać należy za podlegające postanowieniu §. 125, l. 8.

7. Z wzmiankowanych w §. 124, ustęp 2, l. 6 wypłat ciągłych i świadczeń za dozwoleń wykonywania uprawnień, patentów, przywilejów i wynalazków itp. podlegają podatkowi rentowemu te, które nie doliczają się według zasad przepisanych w artykule 21, l. 2, przepisu wykonawczego do rozdziału IV, do intraty z przedsiębiorstwa lub zatrudnienia podlegającego podatkowi zarobkowemu.

8. Co do pożytków z papierów wartościowych zagranicznych, wzmiankowanych w §. 124, ustęp 2, l. 7, porównaj artykuł 6.

Artykuł 3.

Podmiotowe uwolnienia od podatku.

(§. 125, l. 1 aż do 7, 13 i §. 126.)

I. Ze względu na podmiot obowiązku podatkowania, to jest na pobierającego odsetki i renty, ustanowione są uwolnienia poniżej szczegółowo objaśnione.

Lecz stosownie do §. 126 wszystkie te uwolnienia są tylko o tyle skuteczne, o ile podatek rentowy nie ma być pobierany w myśl §. 133 przez potrącenie przy wypłacie odsetek i rent.

Przeto z tytułu tych uwolnień nie ma miejsca ani uwalnianie od potrącenia podatku rentowego w myśl §. 133, ani zwrot potrąconego w myśl §. 133 podatku rentowego.

II. W szczególności uwolnione są:

1. Państwo i kraje, tudzież zakłady i fundusze dotowane przez państwo corocznie subwencją płynącą nie z prywatnych tytułów (§. 125, l. 1 i 3).

2. Powiaty (okręgi konkurencyjne drogowe, okręgi szkolne) i gminy co do odsetek od pieniędzy podatkowych czasowo ulokowanych, tudzież co do pożyczek już otrzymanych ale nie wydanych niezwłocznie (§. 125, l. 2).

Korporacja roszcząca sobie prawo do uwolnienia, winna udowodnić, że zachodzi ustawowy powód do uwolnienia.

Zresztą rzadko tylko będzie potrzeba przeprowadzać szczegółowe badania co do pochodzenia dotyczących kapitałów, gdyż po większej części już ze sposobu i trwania lokacji tych kapitałów — czy ulokowane są korzystnie tylko przemijająco np. na rachunku bieżącym w instytucjach kredytowych, w przedsiębiorstwach eskontowych itp., czyli też trwale (np. na hipotekach, w papierach wartościowych itp.) — można będzie wnosić, czy idzie tu o pieniądze podatkowe czasowo ulokowane, czy też o kapitały zarodowe rzeczonych korporacji.

Również ze stosunków, zachodzących w dotyczącej korporacji, nie trudno będzie zbadać okoliczność, czy idzie o niosącą procent lokację waluty pożyczkowej, czyli też o niosącą procent lokację innego kapitału pieniężnego.

Co się tyczy dochodów z odsetek i rent, płynących z innych źródeł a nie tych, które wyżej były omówione, (lokacja pieniędzy podatkowych i waluty pożyczkowe), podlegają korporacje te obowiązującym powszechnie postanowieniom o podatku rentowym; tem różni się rzeczone uwolnienie od uwolnień pod l. 1, 3, 4 i 5 tego artykułu omawianych, które obejmują wszystkie dochody osób prawnych tamże wymienionych.

3. Kasy sieroc łączne, fundusze inwalidów, zakłady do pielęgnowania chorych, do zaopatrywania i wspierania ubogich, tudzież wszelkie inne zakłady humanitarne i dobroczynne, fundusze na budowę domów bożych, jakoteż zakłady publiczne przeznaczone do udzielania nauki (§. 125, l. 4). Tutaj należy mieć na względzie, że uwolnienie od podatku przyznane zostało kasie sieroczej łącznej jako samoistnemu podmiotowi prawnemu i jako odbiorczyni odsetek i rent, lecz nie zostało przyznane zarazem także tym, którzy w tych kasach składają kapitały, a względnie dochodom z tych kas wypłaconym.

4. C. k. pocztowa kasa oszczędności, a to co do wszelkich rent i odsetek które ona pobiera (§. 125, l. 5).

Co do uwolnienia odsetek od wkładów w pocztowej kasie oszczędności lokowanych obacz niżej artykuł 5, l. 1.

5. Stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze i kasy zaliczkowe, które w myśl §. 84, lit. e) i §. 85, ustęp 1, są uwolnione od podatku zarobkowego (§. 125, l. 6) to jest kasy Raiffeisena i tym podobne kasy pożyczkowe, tudzież te stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, które uwolnione są od podatku zarobkowego, ponieważ ich czysta intrata nie przenosi 300 zł. Pod tym względem odsyła się w ogólności jedynie do artykułu 5 aż do 8 przepisu wykonawczego do rozdziału II, a jedynie dla zapo-

bieżenia nieporozumieniom nadmieniana się także tutaj w szczególności, że kasy te uwolnione są tylko jako odbiorczyźnie odsetek i rent, odsetki zaś i renty, przez te kasy wypłacane podlegają oczywiście podatkowi rentowemu.

Przeciwnie kasy zaliczkowe, w §. 84, lit. d) oznaczone, z funduszków kontrybucyjnych i podatkowych założone, które swoje czynności przemysłowe ograniczają do spożytkowania swoich własnych kapitałów, tudzież stowarzyszenia i związki w §. 84, lit. f) oznaczone, nie są od podatku rentowego uwolnione.

6. Osoby, których dochody podlegające podatkowi rentowemu ani same przez się, ani nawet razem z innymi ich dochodami nie przenoszą sumy 600 zł. rocznie (§. 125, l. 7).

Uwolnienie od podatku rentowego, tutaj przyznane, kładzie więc za warunek, żeby ogólny dochód roczny uprawnionego do pobierania obliczony według postanowień rozdziału IV. (§§. 159 aż do 171) nie przerosł 600 zł.; jeżeli dochód ogólny w taki sposób obliczony, przerosł 600 zł., natenczas dochody w nim zawarte a stosownie do istoty swojej w ogóle podległe podatkowi rentowemu, podlegają mu także wtedy, gdy same przez się nie dosięgają kwoty 600 zł.

W kwestyi, czy dochód ogólny uprawnionego do poboru rent lub odsetek przerosł kwotę 600 zł. lub jej nie przerosł, porozumieć się należy w razie potrzeby z tą Władzą podatkową, która stosownie do artykułu 36 przepisu wykonawczego do rozdziału IV. jest właściwą, a która, jeżeli komisya szacunkowa nie stwierdziła już wysokości dochodu tej osoby, ze względem na dochód rentowy, o który idzie, postarać się ma, żeby wysokość dochodu została stwierdzona przez komisję szacunkową w myśl artykułu 42 a względnie 75 przepisu wykonawczego do rozdziału IV.

III. Nakoniec na zasadzie §. 285 ustawy, pozwala się aż do dalszego zarządzenia, w nadziei wzajemności, żeby osoby w §. 154, l. 3 wymienione, były uwalniane od podatku rentowego z oznaczonym także ograniczeniem co do terytorjalnego pochodzenia dochodów podatkowi rentowemu podlegających.

Artykuł 4.

Ciąg dalszy; w szczególności uwolnienie według §. 125, l. 13.

1. Według §. 125, l. 13. uwolnione są od podatku rentowego te odsetki i renty, przez przedsiębiorcę podatkowi zarobkowemu podlegającego pobierane, które dowodnie stanowią część intraty podlegającej podatkowi zarobkowemu.

Postanowienie to odnosi się tak do powszechnego podatku zarobkowego, jak i do podatku zarobkowego od przedsiębiorstw podlegających obowiązowi składania rachunków publicznie.

2. Uwolnienie pod l. 1 wzmiankowane, może być stosowane do podatnika podlegającego powszechnemu podatkowi zarobkowemu, jeżeli wszystkie odsetki i renty, które tenże pobiera lub przynajmniej po części stanowią przychód od kapitału w przedsiębiorstwo włożonego, i już dlatego są obciążone tym podatkiem zarobkowym powszechnym; ten przypadek zachodzi na przykład co do odsetek, które bankier lub wekslarz pobiera od papierów wartościowych trzymany na sprzedaż w swoim przedsiębiorstwie lub co do tych odsetek, które ktoś pobiera w wykonywanym przemysłowo a przeto podległym podatkowi zarobkowemu przedsiębiorstwie wypożyczania pieniędzy lub eskontowania weksli, albo w zakładzie wynajmowania siły, podlegającym podatkowi zarobkowemu powszechnemu, co do wynagrodzenia otrzymanego za wypożyczenie siły parowej itp.

Gdy jednak nie ziszcza się ten warunek, dochody owe podlegają podatkowi rentowemu, o ile nie istnieje inne ustawowe postanowienie wyjątkowe; tak więc będą podlegały podatkowi rentowemu papiery wartościowe stanowiące prywatny majątek bankiera, lub odsetki od eskomptu weksli pobierane przez przemysłowca, podlegającego podatkowi zarobkowemu nie z powodu trudnienia się eskontem weksli.

3. Stwierdzenie, czy pobór odsetek lub rent jest uwzględniony przy oznaczeniu intraty poddanej podatkowi zarobkowemu według rozdziału II., nie będzie nastęrczało trudności.

Jeżeli bez słusznego powodu nie został on uwzględniony, nie powstaje w skutek tego obowiązek opłacania podatku rentowego, lecz należy sprostować odpowiednio wymiar podatku zarobkowego.

Jeżeli podatek zarobkowy nie jest jeszcze wymierzony na dotyczący rok, w takim razie dochód z odsetek i rent, o którym się Władza podatkowa dowiedziała, a który ma być uwzględniony przy obliczaniu czystej intraty, należy odpowiednio zanotować celem wciągnięcia go w swoim czasie w podstawę opodatkowania, a względnie dla skontrolowania zeznania do podatku zarobkowego, które od podatnika ma nadejść.

4. Odpowiednio postanowieniom §. 125, l. 12 i 14 przedsiębiorstwa, tylko czasowo od podatku zarobkowego uwolnione, uważać należy także pod względem stosowania §. 125, l. 13 za równe przedsiębiorstwom podlegającym podatkowi zarobkowemu.

Nadto ze względu na §. 86, dochód Banku austriacko-węgierskiego, opodatkowany w myśl ustawy z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51,

uważać należy za równy intracie czystej podlegającej podatkowi zarobkowemu.

5. Natomiast przedsiębiorstwa i zakłady podlegające obowiązkowi składania rachunków publicznie, które w ogóle nie podlegają podatkowi zarobkowemu, nie są wyłączone od podatku rentowego, jeżeli im nie służy jeden z powodów uwalnających w artykule 3 omawianych, przeto kasy zaliczkowe i związki w §. 84, lit. *d*) i *f*) wzmiankowane, od podatku zarobkowego uwolnione, nie są uwolnione od podatku rentowego (prw. artykuł 3, l. 5).

Pozwala się jednak stowarzyszenia i związki asocyacyjne, na zasadzie wzajemności oparte, stosownie do §. 84, l. *b*) od podatku zarobkowego uwolnione, które dotychczas były wolne od podatku dochodowego III. klasy, uwalniać także od podatku rentowego.

6. Ze towarzystwa wzajemnego ubezpieczenia, aczkolwiek sposób stwierdzania ich podstawy opodatkowania różni się od prawideł powszechnych rozdziału II., uważać się mają pod względem uwolnienia od podatku rentowego dochodów przez takowe uzyskiwanych, za przedsiębiorstwa podległe podatkowi zarobkowemu, było już o tem wzmiankowane w artykule 40, l. 5 przepisu wykonawczego do rozdziału II.

Artykuł 5.

Uwolnienia przedmiotowe od podatku.

(§. 125, l. 5, 8 aż do 11, 12, 14, 15.)

1. Według §. 125, l. 5, odsetki od wkładek w pocztowej kasie oszczędności są uwolnione od podatku rentowego. (Prw. artykuł 3, l. 4.)

Uwolnienie to nie rozciąga się jednak na jakies inne wypłaty, podatkowi rentowemu podlegające, któreby uiszczala pocztowa kasa oszczędności.

2. Przepisane w §. 125, l. 8 uwolnienie tych kwot, które jedno z małżonków od drugiego, jakoteż które dzieci od rodziców, krewnych zastępujących miejsce rodziców lub rodzice od swoich dzieci dostają na utrzymanie, było już omówione w artykule 2, l. 6.

3. Za uwolnione są nadto uznane te odsetki od obligacji rządowych i renty płacone jako wynagrodzenie za zniesione dochody niestale, do których stosuje się ustawa z dnia 20. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 66; według §. 131, ustęp 2, postanowienia tej ostatniej ustawy, odnoszące się między innymi w szczególności do wspólnej renty srebrnej, do renty papierowej i do losów z roku 1860 utrzymują się w mocy; podobnież co do rent płaconych tytułem

wynagrodzenia, zatrzymany być ma dotychczasowy sposób opodatkowania według §. 4 powołanej ustawy.

4. Dywidendy Banku austriacko-węgierskiego uznane są w §. 125, l. 10 stosownie do ustawy z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51 i na czas, aż do którego ta ustawa obowiązuje, za niepodlegające podatkowi rentowemu. (Prw. powyższy artykuł 4, l. 4.)

5. Podatkowi rentowemu nie podlegają nadto według §. 125, l. 11 te dochody, które podlegają prawu potrącania przez dłużnika, utrzymanemu w dawnej mocy stosownie do artykułu II. ustawy niniejszej.

Tem postanowieniem wyróżnia ustawa pewną kategorię odsetek, które wypłacane są przez przedsiębiorstwa obowiązane do składania rachunków publicznie, nie stanowią w myśl §. 94, lit. *c*) pozycyi potrącalnej i przeto już stosownie do §. 125, l. 14, powinny być uważane za uwolnione od podatku rentowego; ta kategoria odsetek różni się od innych odsetek podlegających §. 125, l. 14 tem, że podatek bywa już z niej potrącany, acz tylko na korzyść dłużnika, a względnie, że stosownie do postanowień ustawowych, dłużnik mógłby go potrącać.

6. W §. 125, l. 12 wyłączone są także od podatku rentowego te odsetki i wszelkie inne renty, którym specjalną ustawą uwolnienie od podatku zostało wyraźnie zapewnione jak np. austriacka renta złota, renta koronowa itp.; do takowych zaliczają się także odsetki i dywidendy od akcji przedsiębiorstw uwolnionych od podatku zarobkowego na zasadzie §. 84, ustęp 1 *a*) lub ustęp 2.

Co się tyczy ogłaszania pap. erów wartościowych tutejszo-krajowych, których odsetkom służy takie uwolnienie, obacz artykuł 1, l. 8.

7. Co się tyczy przepisane w §. 125, l. 14 uwolnienia odsetek wypłacanych przez przedsiębiorstwo obowiązane do składania rachunków publicznie (§. 83), których stosownie do §. 94, lit. *c*) nie można odciągać od opodatkowanej intraty z tego przedsiębiorstwa, tudzież odsetek tego samego rodzaju od wierzytelności na rzecz przedsiębiorstw, od podatku zarobkowego na zasadzie §. 84, ustęp 1 *a*) lub ustęp 2 uwolnionych, odsyła się do artykułu 1, l. 5.

8. W §. 125, l. 15 jest nakoniec uwolniona od podatku rentowego intrata z budynków uwolnionych od podatku budynkowego z tytułu ich szczególnego przeznaczenia, np. taryfowe wynagrodzenie za budynki przeznaczone wyłącznie na cele kwatery wojskowego stosownie do ustawy z dnia 11. czerwca 1879, Dz. u. p. Nr. 93.

Artykuł 6.

Ograniczenie powinności podatkowej ze względu na przynależność do państwa i siedzibę.

(§. 127.)

1. 1. Postanowienia §. 127 ograniczają powinność podatkową ze względu na przynależność do państwa, na miejsce zamieszkania, a co do osób prawnych na siedzibę, w niektórych zaś przypadkach ze względu na miejsce, z którego pobierane są dochody podatkowi rentowemu podlegające.

Z przeciwstawienia do „obywateli królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych“ w pierwszym ustępie §. 127 wynika, że postanowienia wydane w tym paragrafie dla cudzoziemców i dla krajów zagranicznych stosują się także do obywateli, a względnie do obszaru krajów korony węgierskiej.

2. Przy stosowaniu postanowień §. 127 należy mieć zawsze na uwadze także te zarządzenia, które w myśl §. 285, Ministerstwo skarbu ogłaszać będzie w Dzienniku ustaw państwa celem przestrzegania wzajemności lub dla zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu.

3. Pod względem zakresu dochodów podlegających podatkowi rozróżnia ustawa w §. 127, ustęp 1 i ustęp 2 przypadki rozstrząsane poniżej pod I. II i III.

II. 1. Pierwszy przypadek stanowi obowiązek podatkowy co do całej kwoty dochodów podatkowi rentowemu podlegających, gdziekolwiek nabywanych i dokądkolwiek sprowadzanych; jednakże z tym wyjątkiem, że dochody, płynące z krajów zagranicznych, są wyłączane od podatku rentowego, jeżeli dowodnie podlegają za granicą osobnemu bezpośredniemu opodatkowaniu, nie licząc tu podatku osobisto-dochodowego odbiorców.

W tej rozciągłości obowiązek podatkowy cięży:

- a) na obywatelach królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, mieszkających w obszarze, na którym ustawa niniejsza obowiązuje;
- b) na osobach prawnych wszelkiego rodzaju, których siedziba tamże się znajduje;
- c) na cudzoziemcach, zamieszkujących stale dla zarobku w obszarze, na którym ustawa niniejsza obowiązuje.

2. Rzeczywiste opodatkowanie za granicą, jego rodzaj i rozmiary winien podatnik udowodnić.

Przy ocenianiu, czy opodatkowanie zagraniczne, rzeczywiście istniejące, odpowiada warunkom §. 127, ustęp 1 ustawy, trzeba mieć na względzie, że w każdym razie opodatkowanie bezpośrednio dochodów rentowych (podatek rentowy, kuponowy, podatek od majątku, dodatek do podatku osobisto-dochodowego itp.) powinno być udowo-

dnione, a udowodnienie samego tylko pośredniego opodatkowania nie czyniłoby zadosyć powyższemu warunkowi ustawowemu; nadto należy także mieć jeszcze na względzie, że gdyby za granicą spółka akcyjna w tym jej przymocie poddana była tamtejszemu podatkowi osobisto-dochodowemu (naprzykład §§. 1, l. 4 i 16 pruskiej ustawy o podatku dochodowym), nie możnaby uważać tego za osobne bezpośrednie opodatkowanie odsetek i dywidend akcyi tych przedsiębiorstw, a przeto odsetki i dywidendy takich spółek akcyjnych zagranicznych należałoby poddać podatkowi rentowemu jako nie obciążone jeszcze żadnym bezpośrednim podatkiem od intraty.

Odsetki i dywidendy od przedsiębiorstw zagranicznych są zresztą uwolnione od podatku rentowego, jeżeli te przedsiębiorstwa zagraniczne — chociażby tylko po części — podlegają podatkowi zarobkowemu według II. rozdziału w sposób w §. 90 oznaczony (§. 124, l. 7.)

Gdyby zachodziła wątpliwość co do oceniania opodatkowania zagranicznego, postarać się należy o polecenie Ministerstwa skarbu.

Zastrzega się wydanie poleceń szczególnych w myśl §. 285.

III. 1. W drugim z wspomnianych powyżej przypadków obowiązek płacenia podatku ogranicza się do tych dochodów, które podlegają potrącaniu podatku rentowego przepisaniem w §. 133, jakoteż do wszelkich innych dochodów podlegających podatkowi rentowemu z tych krajów pobieranych. W tej rozciągłości obowiązek podatkowania cięży na nie zamieszkałych w krajach tutejszych osobach fizycznych i prawnych bez względu na ich krajowość, jakoteż na cudzoziemcach zamieszkałych nie dla zarobku w krajach tutejszych. Zastrzega się wydanie w myśl §. 285 poleceń osobnych także i w tym przypadku. lecz postanawia się już tutaj, że obywatele węgierscy, mający posady w krajach tutejszych przy dworze, w Ministerstwach wspólnych i w wspólnej najwyższej Izbie obrachunkowej lub w królewsko-węgierskiem Ministerstwie przy Najwyższym dworze w Wiedniu, albo służą w wojsku wspólnem lub marynarce wojennej, aż do dalszego zarządzenia nie mają być poddawane podatkowi rentowemu co do dochodów swoich onemuż podlegających, ale pobieranych z Węgier.

2. Osoby, które dawniej były obywatelami królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i po utracie prawa obywatelstwa zamieszkują stale w tych krajach, podlegają podatkowi rentowemu w taki sam sposób, jak obywatele w tychże krajach zamieszkali.

3. Gdyby Władze podatkowe spostrzegły, że z zastosowania postanowień powyższych w związku z opodatkowaniem zagranicznym wynika naruszenie

wzajemności lub powstają inne niewłaściwości a w szczególności podwójne opodatkowania, wolno im w myśl §. 285 podać wnioski co do zaradzenia temu, do Władzy skarbowej krajowej, która w tym względzie zda sprawę Ministerstwu skarbu.

4. Nakoniec co do postępowania względem podatników przebywających stale poza obrębem ustawy niniejszej, odsyła się do §. 265.

5. Z postanowień powyższych wynika, że podatek rentowy nie jest ograniczony do dochodu, jaki niesie majątek używany w krajach tutejszych, jak to stosownie do patentu o podatku dochodowym miało miejsce co do podatku dochodowego III. klasy.

Artykuł 7.

Wymiar podatku rentowego.

(§. 131.)

I. Wymiar podatku rentowego wynosi dwa procenty, o ile inaczej nie jest wyraźnie postanowione.

II. Wyższą stopę procentową stosuje się w następujących przypadkach:

1. Dziesięć procentów wynosi podatek rentowy od odsetek tych części długu państwa, które

- a) nie są specjalnymi ustawami zwolnione od uiszczania podatku (artykuł 5, liczba 6);
- b) ani nie podlegają według IV większemu potrąceniu.

Ponieważ nadto udziałowe przekazy hipoteczne zaintabulowane na żupach w Gmunden, Aussee i Hallein są wyraźnie wyłączone od podatku dziesięcioprocentowego, a w skutek tego podlegają tylko dwuprocentowemu podatkowi, przeto obecnie podlegają dziesięć procentowej stopie podatku już tylko wyjątkowe części długu państwa, co do których także dotychczas potrącano dziesięć procentów.

2. Dziesięć procentowemu podatkowi rentowemu podlegają nadto jak dotychczas także w przyszłość renty odkupu płacone za koleje żelazne lub jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwa na rzecz państwa nabyte lub w zarząd rządowy stale objęte, o ile z powodu nabycia na rzecz państwa lub objęcia w zarząd nie zostało lub nie będzie im nadane specjalnymi ustawami uwolnienie od podatku.

3. Podlegają nakoniec dziesięć procentowemu podatkowi rentowemu odsetki od obligacji pożyczek tutejszo-krajowych emitowanych przed wejściem w wykonanie ustawy niniejszej przez kraje, fundusze publiczne i stany. Odsetki od obligacji wyżej oznaczonych emitowane po wejściu ustawy niniejszej w wykonanie podlegają tylko dwuprocentowemu podatkowi rentowemu.

Ustawa stanowi jednak, że kwoty podatku, przypadające od odsetek, jakie pożyczki, przed wejściem w wykonanie ustawy niniejszej, przez fundusze publiczne, stany i kraje emitowane, niosą według istniejących planów amortyzacji, opłacać należy skarbowi państwa także w tym razie, jeżeli stosunek pożyczkowy z dotychczasowymi wierzycielami został przedwcześnie rozwiązany lub przeistoczony w skutek pośredniej lub bezpośredniej konwersji na nową pożyczkę krajową.

Władze podatkowe, jakoteż Władze skarbowe, dowiedziawszy się o takich konwersjach, winny niezwłocznie zdać o tem sprawę Ministerstwu skarbu, które w każdym z osobna przypadku wyda ściślejsze polecenia.

4. Wymiar podatku rentowego od czynszów dzierżawnych za przedsiębiorstwa puszczone w dzierżawę, o ile czynsze takie w ogóle podlegają podatkowi rentowemu (artykuł 2, l. 4), ustanowiony jest w ilości trzy procenty.

III. Zniżoną stopę procentową półtora procentu stosuje się do odsetek:

1. Od wkładek oszczędności w kasach oszczędności, tudzież w stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych i kasach zaliczkowych, a mianowicie bez względu na to, czy te ostatnie należą czy nie należą do przedsiębiorstw według §. 85 uprzywilejowanych.

Wkładowi w kasach sierocych łącznych uważano się za równe wkładkom oszczędności w kasach oszczędności.

2. Od listów zastawnych zakładów hipotecznych krajowych, nie liczących na zysk, na zasadzie wzajemności opartych instytucji hipotecznych i kas oszczędności (a względnie instytucji listów zastawnych przez kasy oszczędności założonych).

3. Od tych obligacji, które emitowane zostały przez instytucje kredytowe krajowe (banki krajowe), odmienne od instytucji hipotecznych krajowych, na podstawie udzielonych pożyczek, — przez które głównie rozumie się tak zwane obligacje komunalne.

IV. Wymiaru podatku zaprowadzonego ustawą z dnia 20. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 66, nie narusza się niniejszem.

V. Wykaz papierów wartościowych, który Ministerstwo skarbu ma wydać (artykuł 1, l. 8) będzie także zawierał wyszczególnienie stopy podatku na każdy z nich przypadającej.

Gdyby pomimo tego zachodziła co do któregoś z papierów wątpliwość, czy się ziszczają warunki pod III., l. 2 i 3 przepisane, udać się należy do Ministerstwa skarbu po szczegółowe polecenia z przedstawieniem zachodzących stosunków.

Oddział II.

Potrącanie podatku rentowego przez dłużnika.

Artykuł 8.

Przypadki, w których potrącenie ma miejsce; skutek prawny potrącenia.

(§. 133.)

I. W następujących przypadkach pod 1 i 2 przytoczonych, odbywa się potrącanie podatku rentowego przez dłużnika w ten sposób, że dłużnicy obowiązani są z każdej raty wypłat, podatkowi rentowemu podlegających, które oni a względnie ich kasy i biura płatnicze wypłacają, potrącać przypadające w myśl §. 131 (porównaj art. 7) stopy procentowe a następnie oddawać do kasy państwa. Potrącenie uskuteczniać mają:

1. Kasy, a względnie biura płatnicze państwa, krajów i funduszów publicznych; takowe potrącać mają podatek rentowy od wszelkich dochodów, które rzeczono osoby prawne są dłużne i wypłacają z jedynym wyjątkiem czynszu dzierżawnego podatkowi rentowemu podlegającego, gdyby go miały wypłacać.

Obowiązek potrącania rozciąga się więc w szczególności nie tylko na odsetki i renty od papierów wartościowych przez rzeczono osoby prawne emitowanych, w §. 131, lit. *a* i *d* wymienionych, a względnie §. 131 lit. *c* podlegających, lecz także na wszelkie inne rodzaje dochodów podatkowi rentowemu podlegających, z wyjątkiem czynszów dzierżawnych, a więc w szczególności także na renty odkupu i wynagrodzenia itd.

2. Kasy, a względnie biura płatnicze powiatów i gmin, jakoteż przedsiębiorstw obowiązanych do składania rachunków publicznie; takowe obowiązane są uskuteczniać potrącenie:

a) co do podległych podatkowi rentowemu odsetek i rent od papierów wartościowych emitowanych przez rzeczonych dłużników, a więc w szczególności co do kuponów od pożyczek miejskich rozdzielonych na udziałowe zapisy długu i od wszelkich innych obligacji, a to bez względu, czy się wypłaca drogą wykupu kuponów, czyli też, jak się to dzieje z asygnatami kasowymi, w inny sposób;

b) co do podległych podatkowi rentowemu odsetek od wkładek oszczędności.

II. 1. Obowiązek potrącania, a względnie odsyłania podatku rentowego nastaje nie tylko w tych przypadkach, w których dochody podatkowi rentowemu podlegające rzeczywiście są wypłacane, lecz nadto także już wtedy, gdy dochody takie dopisują się w jakiegokolwiek formie uprawnionemu

do pobierania; jeżeli naprzykład bank nie wypłaca gotówką odsetek od swoich listów zastawnych, lecz odrazu dolicza takowe do należności na rachunku bieżącym swoich klientów, to i tak winien potrącić i odesłać podatek rentowy, przypadający od odsetek, które listy zastawne niosą; podobnie także kasy oszczędności winny potrącać i odsyłać podatek rentowy od niewypłacanych, lecz do kapitału włożyciela dopisywanych odsetek i procentów od procentów jakie niosą władki oszczędności.

2. Potrącenie to następować powinno jednocześnie z dopisaniem odsetek, a więc podług tego, jak odsetki są kapitalizowane, rocznie, półrocznie lub ćwierćrocznie; rozumie się jednak samo przez się, że gdyby odsetki te, już opodatkowane, miały być później wypłacone, podatku rentowego nie można z nich ponownie potrącać, lecz w przypadku takim potrącić należy podatek rentowy tylko od bieżących odsetek, jeszcze nie dopisanych a względnie nie skapitalizowanych.

3. Podatek rentowy potrącać należy od całej sumy dochodów powyżej oznaczonych podatkowi rentowemu podlegających, które wzmiankowani dłużnicy wypłacają, bez względu komu, lub w którym miejscu są wypłacane. Stosownie do §. 135 odpowiedzialnymi w obec skarbu państwa za właściwe potrącenie podatku rentowego są sami rzeczono dłużnicy nie zaś poszczególne ich kasy lub biura wypłaty; przeto dłużnicy ci są także obowiązani wydać swoim kasom i biuram płatniczym potrzebne polecenia pod względem potrącania według okoliczności podatku rentowego, jakoteż odsyłania tegoż podatku rentowego do kasy państwa; odnosi się to mianowicie także do tego przypadku, gdyby kasa lub biuro płatnicze jednego z rzeczonych dłużników znajdowało się za granicą.

Powyższe przepisy nie wzruszają odpowiedzialności kas w obec dłużnika, a specjalnie odpowiedzialności funkcjonaryuszów rządowych w obec władz przełożonych.

III. Według §. 133 dłużnik potrącać ma podatek rentowy „uprawnionemu do odbierania“, tak, żeby ten ostatni ponosił podatek, jeżeli nie istnieją odmienne wyraźne umowy.

Ustawa nie zabrania jednak, żeby dłużnik sposobem umowy objął na własny rachunek podatek, który ma być potrącany.

Nie należy zgoda do Władz podatkowych decydowanie co do skutków prawnych odnośnie do podatku rentowego ustawą niniejszą zaprowadzonego umów tego rodzaju w ogólności, zawartych czy to zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie, czy później; jakoteż w szczególności decydowanie co do skutku prawnego zrzeczenia się przez dłużnika potrącania podatku, który według dawniejszych ustaw

on miał potrącać, wzięcia przezeń na siebie podatku, który według dawniejszych ustaw wierzyciel miał płacić, zapewnienia wypłaty wolnej od potrącenia itp.

Podania i zażalenia w tym względzie podane, odsyłać należy na drogę cywilno sądową.

Artykuł 9.

Nadzór Władz podatkowych nad odsyłaniem podatku rentowego pobieranego drogą potrącania.

1. Do nadzoru nad tem, czy przepisane w §. 133 potrącanie podatku rentowego odbywa się prawidłowo, powołane są Władze podatkowe pierwszej instancyi i Władze skarbowe krajowe.

2. Co do dłużników obowiązanych do składania rachunków publicznie przedewszystkiem te Władze podatkowe, które są właściwemi do wymierzania podatku zarobkowego według rozdziału II., czuwać mają także nad dopełnieniem obowiązków ciężących na tych przedsiębiorstwach według §. 133 a to co do wszystkich biur płatniczych.

3. Do nadzoru nad kasami powiatów i gmin powołane są te Władze podatkowe, w których okręgu znajdują się gminy a względnie ma siedzibę reprezentacya powiatowa.

4. Obowiązek nadzoru nad biurami płatniczymi krajów i funduszów publicznych ciąży na Władzy podatkowej w siedzibie administracyi kraju a względnie administracyi funduszu publicznego; jeżeli jest tam kilka Władz podatkowych pierwszej instancyi, Władza skarbowa krajowa postanawia, która z nich ma nadzór sprawować.

5. Nadzór nad biurami płatniczymi państwa należy zwyczajnie do tej Władzy podatkowej, w której okręgu znajduje się kasa państwa; zastrzega się jednak Władzy skarbowej krajowej wydanie w tym względzie szczególnych zarządzeń.

6. Wszystkie Władze podatkowe są nadto obowiązane, oprócz wykonywania czynności urzędowych, do których je dalsze artykuły szczegółowo zobowiązują, wspierać Władze podatkowe pod l. 2 aż do 5 wymienione w sprawowaniu nadzoru i o spostrzeżeniach swoich, dotyczących się istniejących w ich okręgu biur płatniczych dłużników wszelkiego rodzaju, do potrącania obowiązanych, uwiadamiać właściwe Władze podatkowe.

7. Ażebym nadzór nad dłużnikami mógł być skuteczny, Władze podatkowe pod l. 2 aż do 5 oznaczone, winny najprzód postarać się o przegląd dłużników swego okręgu, obowiązanych w myśl §. 133 do potrącania podatku rentowego, jakoteż ilości i wysokości, tudzież szczegółów oprocentowania i amortyzacyi długów §owi 133 podlegających.

O ile idzie tu o papiery wartościowe, wykaz, który wyda Ministerstwo skarbu, dostarczy ważnych wskazówek, z niego bowiem Władza podatkowa będzie mogła wyjąć większą część istniejących w jej okręgu dłużników takich dochodów podatkowi rentowemu podlegających.

Dalszym wielce ważnym środkiem pomocniczym w tym względzie będą także katastry w myśl artykułu 51 przepisu wykonawczego do rozdziału II. utrzymywane, a względnie zamknięcia rachunkowe przedsiębiorstw podlegających obowiązkowi składania rachunków publicznie, z nich bowiem będzie można dowiedzieć się nie tylko, że przedsiębiorstwa te wypłacały odsetki podlegające podatkowi rentowemu (od listów zastawnych, asygnat kasowych, wkładek oszczędności itp.), lecz mianowicie także jak wielkie były te wypłaty.

8. Z użyciem tych środków pomocniczych i wszelkich innych, jakimi Władza podatkowa będzie jeszcze rozporządzała, wygotuje takowa podług wzoru B „Spis dłużników swego okręgu, obowiązanych w myśl §. 133 do potrącania podatku rentowego przy wypłacie odsetek“ i na podstawie onegoż będzie jak najtroskliwiej czuwała nad tem, żeby wszyscy ci dłużnicy i co do wszystkich swoich długów, §. 133 podlegających, podawali przepisane wykazy (ob. artykuł 10) w terminie ustawowym lub drogą rozporządzenia osobno wyznaczonym. Władze podatkowe, w których okręgu znajduje się znaczna ilość takich dłużników, mogą spis ten utrzymywać także na luźnych kartkach odpowiedniami przedziałkami opatrzonych.

9. Nadto uwiadomić należy w sposób odpowiedni urzędy podatkowe, że mają odbierać kwoty podatku, których od dłużników należy oczekiwać (artykuł 10).

Artykuł 10.

Odsyłanie do Władz podatkowych i wykazywanie podatku rentowego pobieranego drogą potrącania.

1. Co się tyczy utrzymywania rachunków z potrąceń, uskutecznianych przez kasy państwa i odsyłania takowych, o ile potrącenia te odbywały się już aż do tego czasu, utrzymują się w mocy przepisy terażniejsze; co się tyczy wszystkich innych przypadków, kasy te otrzymają osobne polecenia.

2. We wszystkich innych przypadkach, z zastrzeżeniem podanych niżej pod l. 6, kwoty, które biura płatnicze dłużnika miały potrącić w ciągu ćwierćroczu kalendarzowego każdego roku, odsyłać należy do kasy państwa w przeciagu dni 14 po

Wzór B.

skończeniu się tego ćwierćrocza; odsyłać należy — z zastrzeżeniem osobnych postanowień co do szczególnych przypadków — zawsze do tego urzędu podatkowego, w którego okręgu znajduje się kasa lub biuro płatnicze, wypłacające dochód podatkowi rentowemu podlegający; w miastach, w których podatki pobierają miejskie urzędy podatkowe, urzędy te powołane są także do odbierania sum odsyłanych.

Gdyby kasa wypłacająca lub biuro płatnicze znajdowało się za granicą, odsyłać ma do tej kasy krajowej, w której okręgu znajduje się główna kasa dotyczącego dłużnika a względnie siedziba przedsiębiorstwa obowiązana do składania rachunków publicznie.

3. Jednocześnie z odesłaniem oddać należy urzędowi podatkowemu w dwóch wygotowaniach Wzór C. wykaz podług wzoru C objaśnionego wyraźnie pod l. 4.

Jeden egzemplarz tego wykazu zwraca się stronie opatrzonej potwierdzeniem odesłania na samymże wykazie i na odcinku (przedziałka 7).

Drugi egzemplarz służy urzędowi podatkowemu za poświadczenie złożenia. Na podstawie onegoż urząd podatkowy poczyni potrzebne zapiski.

4. Wykaz podług wzoru C zawierać ma w przedziałce 1 oznaczenie poszczególnych kategorii wypłaconych albo dopisanych dochodów, podatkowi rentowemu podległych — naprzykład odsetki od listów zastawnych Banku hipotecznego margrabstwa morawskiego (oddzielnie podług rozmaitych stóp procentowych, po 4, 5 i 5½ od sta); albo: odsetki pożyczki miasta Budziejowic (oddzielnie podług rozmaitych walut); albo: odsetki od asygnat kasowych itd. — w przedziałce 2 zawierać ma stopę procentową, na której opiera się wypłata, w przedziałce 4 stopę procentową przyjętą do potrąconej należności podatkowej itd.

5. Wykaz podług wzoru C, który urząd podatkowy stronie zwraca a z którego strona może oddzielić przedziałkę 7 i zatrzymać dla siebie jako dowód kasowy, winna strona w celu sprawdzenia skutecznego potrącenia podatku rentowego podać do tej Władzy podatkowej pierwszej instancji, w której okręgu znajduje się kasa wypłacająca; gdyby kasa ta znajdowała się za granicą, podać należy wykaz C do tej Władzy podatkowej pierwszej instancji, w której okręgu znajduje się kasa krajowa pod l. 2 oznaczona.

Kasy państwa są także obowiązane przekładać ten wykaz.

6. Stosownie do §. 134 Minister skarbu jest upoważniony wyznaczać dłużnikom do potrącania obowiązanych dłuższe terminy obrachunku i poczynić im ułatwienia pod względem wygotowywania

rzeczonych wykazów. Ułatwienia takie mogą w szczególności polegać także na dozwoleniu dłużnikowi, żeby podatek rentowy w rozmaitych biurach wypłaty potrącony, składał i wykazywał łącznie w kasie a względnie u Władzy podatkowej w siedzibie przedsiębiorstwa. Odnośne prośby stron lub wnioski Władz podatkowych przekładać należy Ministerstwu skarbu z wyluszczeniem zachodzących stosunków.

Artykuł 11.

Badanie wykazów; według okoliczności wymierzenie dopłat; upominanie się o nienadesłane wykazy lub kwoty podatku.

1. Władza podatkowa winna zbadać ściśle nadesłane jej wykazy C i przekonać się na najkrótszej drodze, czy podatek został rzeczywiście odesłany.

2. Jeżeli Władza podatkowa, do której wykaz nadszedł, nie jest w myśl artykułu 9 do nadzorowania powołana, winna w przeciągu dni ośmiu odesłać wykaz do tej ostatniej Władzy.

3. Władze podatkowe do nadzoru powołane, winny utrzymywać w ewidencji nadsyłanie tych wykazów (artykuł 9, l. 8), według okoliczności upominać się o nie a następnie wszystkie wykazy do nich nadchodzące badać w myśl postanowień niżej podanych.

4. Badając wykazy C, należy najprzód sprawdzić, czy zastosowano właściwą stopę podatkową i czy odesłaną sumę dobrze podług tej stopy obliczono; następnie badać należy mianowicie to, czy podatek obliczono i odesłano od wszystkich kategorii długów w myśl §. 133 potrącaniu podlegających.

5. Nadto badać należy, czy wykazana suma ogólna odsetek, podatkowi rentowemu podlegających, zgadza się z sumą kapitału wierzytelnego zalegającego jeszcze stosownie do planu losowania lub zamknięcia rachunków, a względnie z długami lub odsetkami wykazanymi w zamknięciu rachunków lub w innych wykazach dłużnika; o materiały do tego badania potrzebne, postarać się ma Władza podatkowa stosowną drogą a mianowicie zażądać ich ma albo od samegoż dłużnika albo od innych Władz.

6. Gdyby w tym względzie okazała się niezgodność, zażądać należy od dłużnika wyjaśnienia; w razie potrzeby zarządzić należy dalsze dochodzenia do wyjaśnienia tej różnicy; gdyby się w skutek tego okazało, że podatek rentowy nie od wszystkich onemuż podległych dochodów był potrącony, lub że podatek rentowy w jakikolwiek inny sposób za nisko był obliczony, Władza podatkowa winna obo-

wiązanego do poboru i odsyłania podatku rentowego uwiadomić o przypadających według ustawy dopłatach z odsetkami za zwłokę, w myśl następnego artykułu obliczonemi, zapomocą wezwania płatniczego podług wzoru *D*, a jednocześnie także właściwy urząd podatkowy zapomocą formularza podług wzoru *E*.

Wzór *D*.Wzór *E*.

7. Od tego wezwania płatniczego można odwołać się do Władzy skarbowej krajowej, rekurs zaś ten wnieść należy w przeciągu dni 30, licząc od dnia, który nastąpi po doręczeniu.

8. Jeżeli od jednego z dłużników nie nadejdzie wykaz *C* w wyznaczonym terminie, Władza podatkowa winna najprzód zażądać od podatnika formularzem *F* wyjaśnienia tej okoliczności a według okoliczności zarządzić dalsze postępowanie w myśl postanowień powyższych.

Wzór *F*.

9. Gdyby sprawdzenie wykazało nadpłatę ze strony kasy odsyłającej, Władza podatkowa winna z urzędu zarządzić odpisanie przypadającej nadwyżki i w sposób odpowiedni uwiadomić o tem dłużnika.

Artykuł 12.

Postępowanie w razie spóźniania się z odsyłaniem podatku rentowego; pobór dopłat.

1. Jeżeli dłużnicy w §. 133 oznaczeni, odsyłają wprawdzie przypadający podatek w zupełności, lecz nie we właściwym czasie, winni za czas opóźnienia wysyłki poza terminy ustawowe lub drogą rozporządzenia wyznaczone, opłacić od kwot podatku, nie we właściwym czasie odesłanych, odsetki za zwłokę w ustawie z dnia 9. maja 1870, Dz. u. p. Nr. 23, a względnie z dnia 23. stycznia 1892, Dz. u. p. Nr. 26 ustanowione.

2. Obowiązkowi opłacenia odsetek za zwłokę podlega się więc tylko w tym przypadku, jeżeli roczna kwota podatku rentowego, odesłać się mająca, wynosi więcej niż 50 zł. i nie będzie odesłana najpóźniej w dni 14 po upływie terminu ustanowionego a względnie w myśl §. 134 przyzwołonego do odesłania podatku rentowego co do każdej poszczegółnej raty. W razie obowiązku opłacenia odsetek za zwłokę, liczyć należy takowe od rzeczzonego terminu wniesienia aż do dnia, w którym wniesienie rzeczywiście nastąpi.

Do zapłacenia odsetek za zwłokę, wzywać należy osobnemi wezwaniem płatniczem podług wzoru *G*.

Wzór *G*.

3. Jeżeli dłużnicy w §. 133 oznaczeni w ogóle nie odsyłają przypadającego podatku rentowego, albo odsyłają nie cały, w takim razie, o ile okoliczność ta nie została dostatecznie wyjaśniona drogą dochodzeń w myśl artykułu poprzedzającego odbywać się mających, wydać należy co do kwoty nieodesłanej wezwanie płatnicze podług wzoru *D*; także i w tym przypadku, jeżeli roczna kwota podatku rentowego, odesłać się mająca, przenosi 50 zł., opłacić należy odsetki za zwłokę, których sumę oblicza się w myśl powyższej l. 2.

4. Z kwotami wzmiankowanemi, o które upominać się należy formularzami *D* i *G*, postąpić należy w ogóle jak z podatkami bezpośrednimi obowiązującego do potrącania podatku rentowego.

5. W szczególności więc ocenić należy według postanowień ustawy z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31 także pytanie, czy prawo państwa do wymierzenia lub poboru tego podatku rentowego co do tego dłużnika przedawniło się, tudzież, czy i o ile można dłużnikowi przypisywać winę w razie nieściągnięcia a względnie nieodesłania podatku rentowego, i czy zachodzi okoliczność uchylająca lub przerywająca przedawnienie.

6. Podobnie pobór i ściągnięcie tych dopłat od obowiązującego do potrącania podatku rentowego nastąpić ma w ogólności według przepisów, dotyczących się podatków bezpośrednich; pod tym względem zachodzą jednak następujące różnice:

- a) Nie należy pobierać dodatków nieskarbowych do tych dopłat, ponieważ podatek rentowy drogą potrącania pobierać się mający, stosownie do istoty swojej, nie jest przypisywany w pewnem oznaczonym miejscu, przeto pobór dodatków do niego jest w ogóle niemożliwy a więc także w razie dopłat niedopuszczalny.
- b) Odsetki za zwłokę liczyć należy tylko od kwot podatku rentowego, nie zaś także od odsetek za zwłokę, których się żąda.
- c) Egzekucya co do wymaganych dopłat może nastąpić dopiero wtedy, gdy dotyczące wezwanie płatnicze nabędzie mocy prawa, to jest dnia 30. po doręczeniu decyzji pierwszej instancyi a względnie w przypadkach rekursu. w dniu doręczenia decyzji drugiej instancyi.

Ażeby dopłaty takie mogły być szybko ściągnięte, jak niemniej dla zapobieżenia narastaniu odsetek za zwłokę na karb rekurenta aż do dnia zapłacenia ciągle bieżących, winny Władze podatkowe dokładać starania, żeby rekursy takie były szybko załatwiane i unikać najstaranniej wszelkiego opóźnienia w ich załatwianiu.

Oddział III.

Rozkład podatku rentowego, o ile nie ma być potrącany.

Artykuł 13.

Podstawa opodatkowania; okresy dla niej stanowe.

(§. 128.)

1. Podatek rentowy od tych dochodów one-muż podlegających, które nie mają być potrącane w myśl §. 133, wymierza się corocznie a to z wyjątkiem przypadku oznaczonego w §. 145, ustęp 2, zawsze od sumy rocznej wszystkich dochodów, jakie podatnik pobiera.

2. Ustawa rozróżnia:

Dochody stałe, to jest takie, które albo ze względu na akta prawne, służące im za podstawę, albo w skutek istotnych stosunków nie podlegają znacznym zmianom co do wielkości lub tylko wyjątkowo się zmieniają a co do których ze względu na istotę źródła dochodu nie zachodzi obawa strat obrotowych; — i dochody co do wielkości nie oznaczone lub chwiejne (zmienne), to jest takie, którym nie służą znamiona powyżej oznaczone.

3. Dochodami stałymi są naprzykład: odsetki zapewnione w oznaczonej wysokości, czynsze dzierżawne, dochód z kuponów stanowiących odsetki itp. W ogóle pobór renty uważa się zwyczajnie za dochód stały. Dochody takie poddawać należy opodatkowaniu w sumie, której rzeczywiście dosięgły w ostatnim roku przed rokiem podatkowym.

Jako dochody zmienne bierze się w szczególności na uwagę:

- a) odsetki od pretensyi na rachunku bieżącym, od kwitów depozytowych i kasowych;
- b) zyski eskontowe;
- c) odsetki i dywidendy od akcji, od akcji pierwszeństwa, udziałów górniczych, udziałów w interesach i stowarzyszeniach (o ile takowe podlegają podatкови rentowemu);
- d) płace za zaniechanie lub odstąpienie wykonywania uprawnień, patentów, przywilejów, wynalazków, o ile takowe stanowią krotną część odpowiednich dochodów.

Jeżeli zamknięcia bilansowe podatnika nie schodzą się z rokiem kalendarzowym, może na jego życzenie nastąpić obliczenie według lat gospodarki (bilansowych). Gdy podatnik raz wybór uczyni, to w latach następnych może nastąpić zmiana w spo-

sobie obliczania tylko wtedy, jeżeli będą poczynione starania, żeby przez to żaden peryod dochodu nie odpadł całkiem z podstawy opodatkowania lub nie był w nią podwójnie wliczony. Podobną ostrożność należy zachować, gdy peryody bilansowe podatnika ulegają zmianie.

5. Przy obliczaniu kwoty średniej lata brane na uwagę stanowią o tyle całość, że straty jednego roku potrącają się z zysku innych lat.

6. Jeżeli dochody obliczone być mają podług średniej miary z kilku lat, w takim razie zarówno w zeznaniu jak i w wymierzaniu można odnieść się bezpośrednio do sumy średniej bez przytaczania oddzielnie poszczególnych lat do obliczenia średniej sumy wziętych. Władza podatkowa ma jednak prawo zarządzić stwierdzenie tych dochodów, a podatnik jest obowiązany, na żądanie Władzy podatkowej, podać dochody lat poszczególnych do obliczenia średniej sumy wziętych.

7. Jeżeli dochody, które według średniej miary mają być obliczone, zeznaje podatnik w jednej kwocie bez bliższego objaśnienia. Władza podatkowa ma prawo uważać tę kwotę za średnią. Tak samo oszacowania bez szczegółowych objaśnień, uczynione w myśl §. 129, uważać należy za oszacowanie średniego dochodu.

8. W pierwszych latach rozkładu według ustawy niniejszej zachodzą następujące wyjątki od tego obliczania dochodów nieoznaczonych lub chwiejnych.

Przy pierwszym rozkładzie według ustawy niniejszej, dochody takie wziąć należy w rachubę podług sumy, której rzeczywiście dosięgły w ostatnim poprzednim roku, przy drugim zaś rozkładzie według średniej z ostatnich lat dwóch.

9. Gdyby zachodziła wątpliwość, czy dochody z pewnego oznaczonego źródła uważać należy za stałe czy za zmienne, baczyc należy w szczególności na to, żeby przez użycie niewłaściwego zamiast właściwego sposobu postępowania, nie wyrządzono podatnikowi krzywdy albo skarbowi szkody.

10. W pierwszych latach opodatkowania zmiennych dochodów, baczyc należy na to, żeby w skutek obliczenia sumy podstawowej opodatkowania według średniej miary z lat poprzednich nie poddano opodatkowaniu ogółem większego dochodu, niż podatnik rzeczywiście pobierał.

11. Z wydatkami kwalifikującymi się do potrącenia, postępować należy pod względem podanych zasad tak samo jak z dochodami, na których ciężą, jeżeli zaś są niezawisłe od oznaczonych dochodów, w sposób podobny do przepisanego w punktach 1 aż do 10.

Artykuł 14.

Postanowienia szczególne co do przypadków, w których dochody nie istniały przez cały okres stanowczy.

1. Jeżeli dochody stałe nie istniały jeszcze przez cały rok, obliczyć należy ich sumę roczną podług średniej kwoty okresu ich istnienia lub w razie potrzeby wstawić przypuszczalną sumę roczną.

Naprzykład, jeżeli renta wynosiła 100 zł. miesięcznie, przez czas od 1. września aż do 31. grudnia, przyjąć należy dochód roczny w sumie 1200 zł.; gdyby zaś w rzeczonym okresie otrzymano dwie raty kwartalne odsetek niosących po 200 zł. ćwierćrocznie, dochód roczny wynosiłby tylko 800 zł.

2. Jeżeli dochody nie oznaczone lub chwiejne nie trwały jeszcze trzy lata, albo w dwóch pierwszych latach rozkładu według ustawy niniejszej nie trwały jeszcze przez czas w artykule 13, l. 8 oznaczony, policzyć je należy podług średniej kwoty okresu ich istnienia, lub w razie potrzeby wstawić przypuszczalną sumę roczną.

Tak naprzykład jeżeli w ciągu trzechmiesięcznego obrotu (od 1. października aż do 31. grudnia) w przedsiębiorstwie eskontowem osiągnięto 500 zł., przyjąć należy — z zastrzeżeniem uwzględnienia szczególnych stosunków, gdyby zachodziły — że dochód roczny wynosi 2000 zł. Gdyby jednak z okoliczności wynikało, że w innych częściach roku intrata nie będzie taka sama, przyjąć należy prawdopodobną intratę roczną; jeżeli więc w danym przykładzie podatnik miewa tylko w tych miesiącach fundusze potrzebne do interesów eskontowych, słusznie przyjąć można, że domniemalna intrata całoroczna wynosi 500 zł.

3. Czas trwania dochodów podatkowi podlegających oceniać należy co do każdego źródła dochodu osobno. Jeżeli więc naprzykład ktoś pobiera renty i odsetki przez czas nie równie długi, naprzykład odsetki od wierzytelności kapitałowej przez trzy lata a rentę wyznaczoną mu testamentem dopiero od kwartału, w takim razie co do każdego z osobna z tych dochodów podać należy oddzielnie według powyższych postanowień okres stanowczy do opodatkowania odpowiednich dochodów.

4. Jeżeli co do pewnego źródła dochodu zajdzie taka zmiana jego charakteru, że dochody z niego nabywane są w warunkach istotnie innych niż przedtem i ze względu na to muszą być uważane za nowe dochody, postąpić należy z nimi według l. 1 a względnie 2 niniejszego artykułu. Tak naprzykład gdy się zmieni stopa procentowa od wierzytelności kapitałowej lub od papierów odsetki niosących.

Artykuł 15.

Oznaczenie wysokości i wartości pieniężnej dochodów podlegających podatkowi rentowemu; ograniczone dopuszczanie pozycyi potrącalnych.

(§. 128, 129, 130.)

1. Jeżeli dochód podlegający podatkowi rentowemu stanowią pieniądze, natenczas ich kwota, w walucie ustawowej podana, z zastrzeżeniem potrąceń, o których mówi się w artykule 16, jest podstawą opodatkowania.

2. Jeżeli zaś dochód podlegający podatkowi rentowemu (np. dostarczanie na potrzeby życia, czynsz dzierżawny) stanowią całkiem lub po części materiały w naturze, użytki z rzeczy lub inne świadczenia, to w tych przypadkach, w których dla podstawy wymierzenia podatku stanowczym jest wymiar poprzedniego roku, oblicza się wartość pieniężną dochodów w naturze według pospolitych w miejscu cen średnich poprzedniego roku, wartość zaś użytków i wszelkich innych świadczeń przez oszacowanie; jeżeli co do dochodów w naturze podstawa opodatkowania obliczana być ma według miary średniej, dochody w naturze oceniać należy podług cen średnich z tych lat, w których były pobierane.

3. Co do spłat rocznych (ryczałtowych) bierze się w rachubę tylko kwotę odsetek w nich zawartą; podatnik obowiązany jest złożeniem odnośnego kontraktu, planu amortyzacji służącego mu za podstawę lub w inny sposób udowodnić wiarogodnie spłatę kapitału, o której twierdzi, że nastąpiła.

Postanowienie to stosuje się jednak tylko w tych przypadkach, w których czasowo ograniczone peryodyczne zapłaty są wyraźnie przeznaczone na oprocentowanie i umorzenie dłużnego kapitału a wysokość odsetek i rat kapitałowych ściśle jest oznaczona.

4. Co do innych rent a w szczególności także dożywotnich, takowe podlegają podatkowi w całkowitej kwocie; dożywotnie w sposób przeciwny do tymczasowemu ustawodawstwu.

5. Odsetki zawarte w wierzytelnościach kapitałowych nieoprocentowanych, za które zwraca się kapitał większy od danego pierwotnie, doliczać należy do dochodów tego roku, w którym zostają odebrane z całkowitą lub ratową spłatą kapitału.

6. Odsetki i renty brać należy za podstawę opodatkowania w sumie rzeczywiście osiągniętej; nie odebrane (jak odroczone, darowane), albo nieściągane dochody tego rodzaju nie stanowią więc części podstawy opodatkowania; natomiast odsetki dopisane na korzyść w stosunkach z interesów należy doliczać; również kwoty na rachunek lat poprzednich później odebrane, które z powodu odro-

czenia lub mniemanej nieściągalności w swoim czasie nie były opodatkowane, należy doliczyć do dochodu tego roku, w którym zostały odebrane.

Podatnik utrzymujący, że nie odebrał rent lub odsetek, które mu były zapewnione, winien udowodnić tę okoliczność.

7. Z dochodów podległych opodatkowaniu nie wolno w ogóle potrącać żadnych innych ciężarów prócz tych, które w §. 30, ustęp 2 a względnie w następującym artykule 16 są wyczerpująco wyliczone; w szczególności nie wolno więc też zwyczajnie odliczać odsetek biernych od dochodu podległego opodatkowaniu. Nie można też potrącać podatku rentowego.

Artykuł 16.

Dozwolone potrącenia.

(§. 130, ustęp 2.)

I. 1. Gdy na pewnym dochodzie rentowym cięży zmniejszający intratę wydatek, polegający na tytule z prawa prywatnego i zostający w bezpośrednim związku z dochodem, można potrącić go z dochodu rentowego; co do fundacyi, wydatki na cele fundacyjne nie zaliczają się do ciężarów tego rodzaju.

Nie można też odliczać takiego ciężaru, jeżeli pobierana renta należy do tych, od których podatek rentowy ściąga się drogą potrącenia przez dłużnika.

2. Przy ocenianiu potrąceń pod I. 1 wzmiankowanych, baczycy należy w szczególności na to, że pomiędzy dochodem podatkowi rentowemu podlegającym a wydatkiem zachodzić musi bezpośredni związek i że uprawniony do pobierania nie może sprowadzić go samowolnie, lecz że tenże opierać się musi na tytule prawnym (kontrakcie, ugodzie, wyroku, testamencie itp.). Przykład takiego związku nastęrczałby się wtedy, gdyby komuś zapisano rentę dożywotnią i zarazem włożono nań testamentem obowiązek utrzymywania trzeciej osoby, konserwacyi nagrobku itp.

3. Co do fundacyi ustawa uchyla wyraźnie taki związek między dochodami z majątku fundacyjnego a wydatkami na cele fundacyjne; przez to jednak nie jest bynajmniej wyłączona możliwość, żeby także w fundacyach zdarzały się policzalne pozycje potrącalne (obciążone zapisy rentowe itp.) na cele odmienne od właściwych celów fundacyjnych.

II. 1. Z odebranych odsetek eskontowych i odsetek z rachunku bieżącego można potrącić zapłacone nawzajem odsetki eskontowe a względnie bierne na rachunek bieżący.

Także i to odliczenie może nastąpić tylko w takim razie, jeżeli odsetki rachunku bieżącego nie są opodatkowane według §. 133.

2. Ponieważ w takim razie, gdy rzeczony przedsiębiorstwo ma większe rozmiary, dowód indywidualny co do tych pozycji potrącalnych jest niemożliwy, podatnik winien go przeprowadzić złożeniem wyciągu z ksiązek, tyającego się gałęzi przedsiębiorstwa, o którą idzie, a względnie przez dozwolenie przejrzenia ksiązek, według okoliczności przez świadków i biegłych lub zapomocą innych odpowiednich środków dowodowych.

III. 1. Z czynszów dzierżawnych za przedsiębiorstwa wydzierżawione wolno potrącać koszta zarządu i konserwacyi, łączące się z utrzymywaniem przedmiotu dzierżawy w dobrym stanie, licząc do nich odpisywanie zmniejszenia się wartości przedmiotu przez zużycie urządzenia a względnie materiałów ruchu, o ile dzierżawca nie jest obowiązany do ponoszenia tych ciężarów.

2. Czy i o ile dzierżawca jest obowiązany ponosić wydatki tutaj oznaczone a w szczególności, czy dzierżawca oprócz czynszu dzierżawnego nie ma także płacić wynagrodzenia za spotrzebowane lub zużyte przedmioty urządzenia a względnie materiały ruchu, stwierdzać należy drogą odpowiednich dochodzeń a mianowicie przez przejrzenie kontraktów dzierżawy, przesłuchanie dzierżawców itp.

3. Zresztą wynagrodzenie za przedmioty spotrzebowane lub zużyte nie pozbawia całkowicie wydzierżawiającego prawa czynienia odpisów z powodu innego zużycia lub zmniejszenia się wartości całego przedmiotu dzierżawy.

4. Do badania, czy odpisania są odpowiednie, stosują się odpowiednio przepisy podane w artykule 5 przepisu wykonawczego do rozdziału IV.

5. Nakoniec baczycy należy mianowicie także na to, żeby przy stwierdzaniu podstaw podatku rentowego nie odliczano wydatków lub odpisów co do przedmiotów, których czynsz dzierżawny nie może być poddany podatkowi rentowemu; tak naprzykład co do młyna puszczonego w dzierżawę, można odliczać wydatki lub odpisania, tyające się urządzenia przemysłowego, lecz nie można odliczać tych, które tyczą się budynku podlegającego podatkowi budynkowemu itp.

Artykuł 17.

Miejsce przypisania podatku.

(§. 132.)

1. Tego podatku rentowego, który pobierany być ma drogą potrącenia w myśl §. 133, nie przypisuje się wcale, przeto o miejscu przypisania dla podatku tego rodzaju nie może być mowy.

2. Podatek rentowy pobierany nie drogą potrącania, przypisuje się w tej gminie podatkowej (a względnie wyłączonym obszarze dworskim), w której podatnik (a więc wierzyciel, a względnie uprawniony do pobierania odsetek lub rent), ma stałe zamieszkanie.

3. Jeżeli podatnik ma kilka siedzib, z których jedna jest jego gminą swojszczyzny, podatek rentowy przypisać należy w tej ostatniej gminie, we wszystkich zaś innych przypadkach tam, gdzie ma być przypisany podatek osobisto-dochodowy kontrybuenta podatku rentowego. (Prw. artykuł 36 i 37 przepisu wykonawczego do rozdziału IV).

4. Jeżeli kontrybuent podatku rentowego nie ma stałej siedziby w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, podatek przypisuje się w rozmaitych miejscach, podług tego, czy podatnik jest czy nie jest obywatelem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

5. Obywatelom królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, nie zamieszkałym na obszarze ważności ustawy, przypisać należy podatek rentowy w ich gminie przynależności. Tę gminę przynależności trzeba usiłować stwierdzić przedewszystkiem przez zapytanie o nią podatnika a według okoliczności zapomocą innych stosownych dochodzeń (np. przez zapytanie Władz politycznych); gdyby wynalezienie gminy przynależności było niemożliwe, zarządzić należy przypisanie podatku rentowego w siedzibie dłużnika.

6. Cudzoziemcom nie zamieszkałym w krajach tutejszych, przypisać należy podatek rentowy i pobierać go w tej gminie, w której dłużnik ma stałą siedzibę.

Gdyby wypadło przypisać podatek rentowy od takiego dochodu, co do którego ani dłużnik ani wierzyciel nie ma stałej siedziby w krajach tutejszych, przypisać go należy tam, gdzie się znajduje źródło dochodu, np. realność, na której wierzycielność jest zahipotekowana.

7. W przypadkach pod l. 6 wzmiankowanych, podatek rentowy od poszczególnych dochodów o nim podlegających, może być przypisany w rozmaitych miejscach.

Oddział IV.

Postępowanie przy rozkładaniu podatku rentowego. o ile tenże nie jest potrącany

Artykuł 18.

Obowiązek podawania zeznań do podatku rentowego.

(§§. 138 aż do 140.)

1. Z zastrzeżeniem wyjątku poniżej omawianego, każdy podatnik obowiązany jest podać corocznie podług wzoru przepisanego drogą rozporządzenia zeznanie co do wszystkich swoich dochodów podatkowi rentowemu podlegających, z wyjątkiem tych, od których podatek rentowy potrącany jest przez dłużnika. Zeznania można podawać albo piśmiennie albo ustnie do protokołu.

Ponieważ podatek rentowy wymierza się nie według gospodarstw domowych, lecz dla każdej osoby oddzielnie, zwracać należy uwagę podatników mianowicie na to, że — o ileby głowa gospodarstwa domowego nie podała zeznań także za członków swego gospodarstwa domowego jako ustawy zastępcą lub pełnomocnik (§. 264) — każdy w szczególności uprawniony do pobierania a względnie jego zastępca ustawy, o ile co do niego ziszczają się warunki ustawowe, jest obowiązany do podania zeznania.

Zresztą członkowie gospodarstwa domowego nie mają być pociągani do odpowiedzialności z powodu niepodania zeznania także wtedy, jeżeli dochód ich zresztą dokładnie wyluszczonej, wykaże głowa gospodarstwa domowego w swoim własnym zeznaniu do podatku rentowego.

2. Zeznanie to wnieść należy w tym samym terminie, który Władza skarbową krajową obwieszczeniem publicznym wyznaczy do podawania zeznań, dotyczących się podatku osobisto-dochodowego.

3. Od prawidła, że podatnik ma corocznie podawać zeznanie co do swoich dochodów podatkowi rentowemu podlegających, uczyniony jest w §. 139 ważny wyjątek, przez zarządzenie, że od składania zeznań uwolnieni są, o ile Władza podatkowa nie wezwie ich osobno, żeby to uczynili, ci podatnicy, którzy:

- a) opłacali już podatek rentowy w poprzednim roku podatkowym,
- b) nie zmienili w tym czasie swojej siedziby i
- c) nie uzyskali pomnożenia dochodów podatkowi rentowemu podlegających.

Podatek wymierza się w takim razie tak samo, jak gdyby osoby rzeczzone oświadczyły w zeznaniu, że pobierają dochody tej samej wielkości co w roku poprzednim.

4. Ponieważ pierwszy warunek wyżej pod l. 3 wzmiankowany, nie ziszcza się bynajmniej w roku 1898. z tego wynika, że przewidziane w §. 139 warunkowe uwolnienie od obowiązku podania zeznania, nie może w ogóle wejść w zastosowanie w roku 1898.

5. Osoby, których dochody podlegające podatkowi rentowemu, ani same przez się ani nawet razem z innymi ich dochodami nie przenoszą sumy 600 zł. rocznie, są według §. 125, l. 7 w ogóle uwolnione od podatku rentowego a przeto też nie są obowiązane podawać zeznania.

6. Jeżeli zaś podatnik, chociażby dopiero po wliczeniu innych dochodów, ma razem więcej niż 600 zł. dochodu, obowiązany jest zeznawać corocznie także pobierane renty mniej niż 600 zł. wynoszące. Uwolnienie kontrybuentów podatku osobisto-dochodowego od obowiązku podawania zeznań, jeżeli mają nie więcej jak 1000 zł. dochodu, nie istnieje dla podatku rentowego.

7. Władzy podatkowej wolno każdego czasu wezwać indywidualnie podatników obowiązanych do składania zeznań, żeby to uczynili i w tym celu dołączyć formularz zeznania. Nie zależy jednak od tego ani rozpoczęcie się obowiązku, ani bieg terminu do podania zeznania; w szczególności gdyby podatnik był później ścigany o zatajenie w sprawach podatkowych, nie może powoływać się na to, że mu nie przysłano formularza. Podatnicy, którym nie przysłano formularza, mogą każdego czasu dostać go bezpłatnie w miejscach, które wymienione będą w obwieszczeniu publicznem.

8. Władza podatkowa ma prawo wezwać osoby, co do których mniema, że pobierają dochody podatkowi rentowemu podlegające, żeby złożyły zeznanie w terminie najmniej ośmiodniowym. Jeżeli osoba taka nie pobiera dochodu podlegającego podatkowi rentowemu, winna złożyć deklarację, że według swego najlepszego przekonania nie pobiera dochodów, podatkowi rentowemu podlegających a względnie, że takowych nie pobierała w okresie (§. 128), w którym powstaje powinność opłacania podatku.

Fałszywa deklaracja tej treści wystawia podatnika na odpowiedzialność za defraudację podatku.

9. O ile zamiast samego podatnika inne osoby, jak opiekunowie, kuratorowie, pełnomocnicy itp., obowiązani lub uprawnieni są składać zeznanie podatkowe, postanowienie w tym względzie podane jest wyżej pod l. 1 a względnie w §§. 262 aż do 266 i w odnośnych miejscach przepisu wykonawczego do rozdziału VI.

10. Zeznania, które za członków cesarskiego i królewskiego domu składać będzie corocznie naj-

wyższy Urząd ochmistrzowski, odbiera Minister skarbu i on także ustanawia podstawę opodatkowania (§. 203).

11. Zeznania podatkowe wnosić należy do tej Władzy podatkowej I. instancji (starostwa, administracji podatkowej), która według §. 176 powołana jest do odbierania zeznań do podatku osobisto-dochodowego, osoby prawne wnoszą je do tej Władzy podatkowej, w której okręgu znajduje się siedziba osoby prawnej.

Tam, gdzie ze względu na stosunki miejscowe okazuje się to pożądanem, można polecić urzędom podatkowym odbieranie zeznań w zastępstwie Władzy podatkowej I. instancji najdłużej aż do ostatniego dnia terminu, w obwieszczeniu (l. 2) oznajmionego. W przypadku takim ten urząd podatkowy jest właściwym, w którego okręgu podatnik ma stałą siedzibę a względnie, w którego okręgu podatek ma być przypisany.

12. Na żądanie wydać należy oddawcy zeznania, według przepisów podpisanego, urzędowe potwierdzenie oddania zeznania, jeżeli z niego można niewątpliwie dowiedzieć się, kto jest podatnikiem. To potwierdzenie urzędowe nie stoi jednak na przeszkodzie ani późniejszemu badaniu, czy podany formularz czyni zadość istotnym wymaganiom zeznania, ani też zażądaniu później jakichś uzupełnień, ani wreszcie ścigania podatnika za defraudację lub zatajenie podatku.

13. Zeznania podatkowe piśmienne można nadsyłać pocztą opłatnie. Dla bezpieczeństwa podatnika zaleca się posyłanie za rewersem zwrotnym, ponieważ niebezpieczeństwo spada na posyłającego.

14. Co do trzymania w tajemnicy zeznań podatkowych, obowiązują te same postanowienia ustawowe, co pod względem zachowywania w tajemnicy zeznań do podatku osobisto-dochodowego (prw. artykuł 31 przepisu wykonawczego do rozdziału IV).

Artykuł 19.

Skutki niepodania zeznania.

(§§. 139, 142.)

1. Kto w przepisany terminie nie dopełni obowiązku złożenia zeznania do podatku rentowego, winien przygotować się na to, że ściągnię na siebie śledztwo o zatajenie w sprawach podatkowych (§. 243, l. 4); zatajenie w sprawach podatkowych karze się, niezawisłe od zapłacenia później podatku umniejszonego, a to grzywnami w sumie dwa- aż do sześciokrotnie wziętej kwoty, o którą podatek był umniejszony lub na umniejszenie wystawiony.

Dowód w tym względzie, że zeznanie zaniedbano podać nie w zamiarze zatajenia przedmiotu podatkowego (§. 244, l. 3), uważany będzie za wyprawdany, jeżeli dochód podatkowi podlegający był podany w zeznaniu do podatku osobisto-dochodowego i tak dokładnie oznaczony, że Władze mogły być poznać jego podleganie podatkowi rentowemu.

We wszystkich tych przypadkach podatnik może uniknąć kary, jeżeli przynajmniej później poda zeznanie we właściwym miejscu, zaum Władza wezwie go do tego.

2. Jeżeli Władza podatkowa nawet bez zeznania ma powody do uważania podatnika za podlegającego podatkowi, wezwie go do wniesienia zeznania w terminie najmniej ośmiodniowym, z tem dołożeniem, że jeśli nie wnieśli zeznania, podatek wymierzony będzie z urzędu na podstawie dokumentów, jakimi Władza rozporządza.

Czy w razie nieposłuszeństwa temu wezwaniu podatek ma być niezwłocznie z urzędu wymierzony, czyli też należy jeszcze raz z zagrożeniem karami porządkowymi domagać się podania zeznania, zostawia się uznaniu Władzy podatkowej.

Do podania zeznania wzywać należy z zagrożeniem karami porządkowymi zawsze wtedy, gdy Władza nie może podatku rentowego wymierzyć z urzędu.

3. W razie wymierzenia podatku rentowego z urzędu, nie należy z tego powodu, iż zaniedbano podać zeznanie za rok bieżący, wyłączać postępowania karnego o zatajenie w sprawach podatkowych, chyba, gdyby się później wykazało, że dochód wzięty z urzędu za podstawę wymierzenia jest znacznie niższy od tego, jaki podatnik rzeczywiście pobiera.

Jeżeli podatnik pobierał także w latach poprzednich dochody podlegające opodatkowaniu a nie czynił zadość obowiązku podawania zeznania, wtoczyć należy postępowanie karne z powodu zatajenia podatkowego, popełnionego w latach poprzednich.

4. W przypadku wzmiankowanym wyżej w artykule 18, l. 3, niepodanie zeznania ma ten skutek, że podatek rentowy wymierzony być ma na podstawie ostatecznego wniesionego zeznania a względnie na podstawie dochodzeń co do tego zeznania poczynionych; pod tym względem zwraca się uwagę mianowicie na to, że niepodanie zeznania dozwolone w ustawie dla przypadków szczegółowo wyliczonych, zostaje w każdym względzie na równi z tym przypadkiem, w którym kontrybucenci podatku rentowego wyraźnie zeznali, że ich dochody trwały w tym samym wymiarze co w ostatnim roku.

Jeżeli więc w tych dochodach zaszła zmiana a na szkodę skarbu państwa nie uwiadomiono o tem Władzy podatkowej, zachodzi tu przypadek zatajenia w sprawach podatkowych tak samo, jak gdyby zgoła nie podano zeznania lub podano nierzetelne; stosownie do §. 243, l. 3 zastosowana być ma w przypadkach takich kara §. 244.

Artykuł 20.

Forma i treść zeznań.

(§. 138.)

1. Zeznanie do podatku rentowego wygotowywać należy podług dołączonego wzoru *H*.

Wzór *H*.

2. Stosownie do §. 138, zeznanie zawierać powinno szczegółowe oznaczenie dochodów podatkowi podlegających a w szczególności, czy to są dochody pobierane w pieniądzu czy w naturze, użytkowanie rzeczy, czy jakiegokolwiek inne świadczenia, tudzież ma być podane nazwisko, stan i miejsce zamieszkania podatnika, jakoteż, gdyby dochodu nie stanowiły odsetki eskontowe, także oznaczenie dłużnika. Co do wierzytelności kapitałowych podać należy kwotę kapitału i stopę procentową, co do uplatek rocznych ogólną sumę uplatek rocznej, jakoteż zawartą w nich kwotę amortyzacji; nakoniec podać należy w zeznaniu potrącenia, do jakich podatnik rości sobie pretensje (§. 130).

3. Dochody podlegające podatkowi należy obliczyć i zapisać w formularzu podług objaśnienia podanego w powyższych artykułach 15 i 16.

Jeżeli się pokaże, że jedno ze źródeł dochodów przyniosło stratę, należy i to podać i przy stwierdzaniu ogólnego dochodu uwzględnić.

Co do pozycji potrącających we wzorze podanych, mieć należy na uwadze również postanowienia artykułu 16.

4. Obliczanie dochodów stałych i chwiejnych omówione jest w artykułach 13 i 14.

Zeznanie jest ważne, jeżeli tylko ostatnia przedziałka formularza jest wypełniona; zresztą podatnikowi wolno wypełnić także obie poprzednie przedziałki, w którymto razie w przedziałce przeznaczony na dochody chwiejne wstawić należy w rubrykach 1 aż do 3 najprzód dochody z lat wziętych do obliczenia średniej kwoty a pod spodem w rubryce 4 samą średnią kwotę z nich obliczoną.

Na żądanie Władzy podatkowej podatnik jest obowiązany podać te szczegóły.

5. Podatnikowi wolno zestawieć w samemże zeznaniu podatkowym na trzeciej stronie lub w osobnej załączce obliczenia służące za podstawę jego oświadczeniom, lub wszelkie inne wyjaśnienia i dodatki służące do zrozumienia tych oświadczeń.

6. Gdy zeznanie podaje się do protokołu, należy także używać przepisanego formularza.

Artykuł 21.

Właściwość Władz podatkowych do wymierzania; wzywanie o podawanie zeznań.

(§§. 137, 140.)

1. Zwyczajnie ta Władza podatkowa, do której zeznanie ma być wniesione (artykuł 18, l. 10), jest także właściwą do wymierzenia podatku.

W tych przypadkach wyjątkowych, w których stosownie do artykułu 17 podatek rentowy przypisywany być ma nie w okręgu tej Władzy podatkowej, winna takowa po jak najdokładniejszym uzupełnieniu aktu wymierzenia i wykonaniu potrzebnych dochodzeń, posłać akta w celu wymierzenia i przypisania podatku do tej Władzy podatkowej, w której okręgu podatek rentowy ma być przypisany.

2. Wezwanie do wniesienia zeznania do podatku rentowego należy wydać razem z wezwaniem do wniesienia zeznania do podatku osobisto-dochodowego, wyznaczyć do tego ten sam termin (§. 202) i zarazem także co do podatku rentowego zwrócić uwagę podatnika na to, że obowiązek podania zeznania i skutki w razie zaniechania wniesienia onegoż nie zależą od doręczenia osobistego wezwania do wniesienia zeznania, ponieważ według §. 140 Władze podatkowe mają tylko prawo lecz nie obowiązek wydawania takich wezwań osobistych. (Prw. niżej l. 3.)

3. W pierwszym roku ważności ustawy niniejszej wyda Władza podatkowa do wszystkich bez wyjątku tych osób, co do których domyśla się, że pobierają dochody podatkowi rentowemu podlegające, wezwanie osobiste podług wzoru *J* do wniesienia zeznania; w latach następnych wezwanie tego rodzaju wydawać się będzie ze względu na §. 139 zwyczajnie tylko według postanowień podanych niżej pod l. 4 aż do 6.

4. O ile z zachodzących stosunków wynika, że dochód podlegający podatkowi rentowemu, stosownie do swego charakteru, prawdopodobnie nie zmieni się pod względem wymiaru (np. renty dożywotnie, odsetki od kapitałów zahipotekowanych i tym podobne stałe dochody), i nie można spodzie-

wać się co do dotyczącego podatnika przyrostu nowego dochodu podatkowi rentowemu podlegającego (np. co do pobierających rentę tytułem odstepnego, osób bez majątku, którym za świadczone usługi zapisano rentę itp.), nie potrzeba wzywać corocznie do podawania zeznania i poprzestać należy na peryodycznym co trzy lub pięć lat żądaniu nowego zeznania.

5. Natomiast te osoby, o których wiadomo, że mają kapitały rozmaicie ulokowane i lokacje często zmieniają, które — jak naprzykład eskontorowie weksli — mają z natury rzeczy dochód zmieniający się corocznie, trzeba oczywiście wzywać corocznie, żeby wniosły zeznanie.

6. Podobnież wydawać należy takie wezwanie także do wszystkich tych osób, o których Władza podatkowa dowie się w ciągu roku podatkowego bądź z doniesienia innej Władzy podatkowej, bądź z rokowań, tyjących się podatku osobisto-dochodowego lub w inny sposób, że pobierają lub mają pobierać dochody podatkowi rentowemu podlegające, bez względu, czy osoby te nie były dotąd w ogóle opodatkowane, lub były opodatkowane tylko co do innych dochodów podatkowi rentowemu podlegających a nie co do tych, których teraz domniemywa się Władza podatkowa.

Artykuł 22.

Badanie zeznań.

(§. 141.)

1. Władza podatkowa badać ma zeznania pod względem formy i treści; do tego celu może używać wszelkich środków pomocniczych, jakie jej w ogóle służą a w szczególności także przesłuchiwać biegłych i informatorów.

2. Stosownie do §. 141, Władza podatkowa jest w szczególności upoważniona żądać od podatnika indywidualnego wykazania dochodów podatkowi rentowemu podlegających, jakoteż przedstawienia dokumentów, na których takowe się opierają i wezwać go do ustnego przesłuchania.

3. Z upoważnienia tego czynić należy użytek gdy to jest potrzebne do wyjaśnienia stanu rzeczy a w szczególności do udowodnienia szczegółów, które podatnik przywodzi na swoją korzyść.

Natomiast złożenia dokumentów w pierwopisach nie należy uważać za prawidłowy warunek do wymierzenia podatku rentowego.

4. Jeżeli chodzi o opodatkowanie dochodów, o których można dowiedzieć się z ksiąg publicznych,

zwyczajnie nie należy wymagać złożenia zapisów długu itp. wyjąwszy, gdy idzie o ważny szczegół, który w księgach publicznych nie jest uwidoczniiony lub nie zgadza się ze stanem ksiąg, naprzykład zupełna lub częściowa spłata hipoteki jeszcze w księdze nie wykreślonej, zmiana podmiotu prawnego itp.

5. Również można będzie zwyczajnie nie wymagać indywidualnego wykazania dochodów podatnikowi rentowemu podległych, jeżeli wykaz ten, jak naprzykład co do eskonterów weksli lub pożyczających pieniędzy, którzy ze względu na szczególne stosunki swego przemysłu nie podlegają powszechnemu podatkowi zarobkowemu, musiałby mieć bardzo znaczne rozmiary a niema szczególnych powodów do powątpiewania o wiarygodności zeznań podatnika; w przypadkach takich dostatecznymi będą zwyczajnie wyciągi sumaryczne na podstawie ksiąg przemysłowych podatnika sporządzone a względnie złożone przezeń bilanse itp., do których sprawdzenia użyć należy informatorów a w razie potrzeby biegłych.

6. Gdyby Władza podatkowa powątpiewała o rzetelności lub zupełności zeznania, należy oznajmić to podatnikowi z wezwaniem, żeby w stosownym terminie, który trzeba wyznaczyć, dał odpowiednie wyjaśnienia z dołączeniem powyższych środków dowodowych, jakie tu mogą być potrzebne; co do takowych zarządzić ma Władza podatkowa w razie potrzeby nowe dochodzenia a gdyby te ostatnie dochodzenia wzniciły nowe wątpliwości co do oświadczeń podatnika, trzeba mu takowe znowu oświadczyć.

7. Tegoż sposobu postępowania trzymać się należy, gdyby co do podatników, którzy w myśl § 139 nie podali zeznań za rok bieżący, były powody do sądenia, że szczegóły zawarte w ich ostatnim zeznaniu, stosownie do §. 139 na uwagę branem, nie były w ogóle prawdziwe i wyczerpujące lub już nie są takimi.

8. Bez uwiadomienia o tem podatnika, wymierzenie różniące się od zeznania może nastąpić tylko w tym przypadku, gdy oświadczenia strony są całkiem jasne i ze stanem rzeczy zupełnie zgodne i idzie tylko o odmienne prawne ocenienie poszczególnych pozycji dochodu lub wydatków.

9. Lecz jeżeli Władza rozporządza dostatecznym materiałem pomocniczym, może uwiadomić podatnika o wątpliwościach swoich z tym dodatkiem, że jeżeliby nie dostarczył wyjaśnień w terminie najmniej ośmiodniowym, podatek wymierzony będzie z urzędu.

Postanowienia artykułu 19, l. 2 i 3 stosują się odpowiednio także i w tym przypadku.

Artykuł 23.

Wymierzenie; nakaz płatniczy; rekurs; terminy płatności.

(§§. 143, 144.)

1. Na mocy osiągniętego w myśl poprzedzającego artykułu 22 wyjaśnienia podstaw opodatkowania, w którym to względzie służy Władzy podatkowej prawo swobodnego oceniania dowodów, przystępuje Władza ta do wymierzenia podatku rentowego; z zastosowaniem środków pomocniczych w artykule 19, tudzież 22, l. 9 przewidzianych, starać się należy o załatwienie w porę wszystkich przypadków wymierzenia.

W bezpośrednim związku z wymierzaniem bieżącym załatwić należy wymierzenia uzupełniające za lata poprzednie, o ile przy tej sposobności okażą się potrzebne.

2. O wyniku wymierzenia uwiadomić należy podatnika nakazem płatniczym według wzoru *K* z oznajmieniem powodów rozstrzygnięcia. Jeżeli wymierzenie jest zgodne z zeznaniem, uzasadnienie stanowić ma powołanie się na zeznanie. Wzór K.

3. Nakaz płatniczy doręcza się w celu obliczenia dodatków nieskarbowych, które urząd podatkowy ma pobierać, za pośrednictwem właściwego urzędu podatkowego, który jednocześnie, celem wykonania przypisu, należy odpowiednio uwiadomić.

4. Przeciw nakazowi płatniczemu wolno podatnikowi odwołać się do Władzy skarbowej krajowej.

Rekurs nie ma skutku odwłocznego pod względem uiszczenia przepisanego podatku i środków do ściągnięcia onegoż.

5. O ile podatek rentowy nie jest uiszczony sposobem w §. 133 oznaczonym, opłacać go należy w dwóch ratach równych, płatnych 1 czerwca i 1 grudnia.

Artykuł 24.

Kataster podatku rentowego.

1. Władze podatkowe winny co do każdego, który do ich wiadomości dojdzie dochodu, podatnikowi rentowemu podlegającego, w myśl §. 137 opodatkować się mającego, poczynić w swoim okręgu potrzebne dochodzenia i — jeżeli nie one same mają podatek wymierzyć — winny w celu dokona-

nia wymierzenia uwiadomić Władzę do opodatkowania tego dochodu właściwą z podaniem wszelkich ważnych szczegółów. (Prw. wzór F/4 przepisu wykonawczego do rozdziału IV.)

2. Do tego celu użyć należy przede wszystkim wyników rozkładu podatku osobisto-dochodowego a mianowicie rozważyć starannie potrącenia w myśl §. 160, l. 6 w zeznaniach do podatku osobisto-dochodowego wykazane.

3. Niezmiernie ważnym środkiem pomocniczym pod tym względem będą także księgi publiczne (księgi gruntowe itp.), o ile z nich można dowiedzieć się o odsetkach i rentach przez posiadaczy realności wypłacanych. Szczegóły tym sposobem uzyskane notować należy każdy według siedziby uprawnionego do pobierania lub przysyłać właściwym Władzom podatkowym; zaniechać należy tego jedynie w tych przypadkach, w których okazuje się stanowczo, że opodatkowanie stosownie do postanowień §. 125, l. 1 aż do 4 i 13 nie będzie miało miejsca.

Co do kroków poczynić się mających w celu systematycznego używania ksiąg publicznych, wydane będą osobne polecenia.

4. Należy także używać odpowiednio odpisów wyroków i rezolucyj sądowych, dostarczonych przez sądy w myśl §. 271 (prw. artykuł 7 przepisu wykonawczego do rozdziału VI).

5. O ile akta i rejestry wymiaru należytości mają być używane do wzmiankowanego celu, urządzone będą osobnymi przepisami.

6. Z zastosowaniem środków w artykule 21 przepisanych, Władze podatkowe starać się powinny, żeby wyśledzenie podmiotów i przedmiotów podatkowi rentowemu podlegających, na podstawie powyższych materiałów pomocniczych przeprowadzić się mające, było już do pierwszorazowego rozkładu jak najzupełniejsze.

7. Z użyciem wyników pierwszego wymierzenia podatku rentowego ma następnie każda Władza podatkowa, celem uzyskania i utrzymywania przeglądu wymierzeń podatku rentowego, w jej okręgu wykonać się mających, założyć kataster osób fizycznych i prawnych podatkowi rentowemu podległych.

Kataster ten utrzymywać należy na luźnych kartkach podług wzoru *L* i jak najstaranniej uzupełniać.

Zapisywać w nim należy wszelkie szczegóły w myśl powyższych ustępów 1 aż do 5 uzyskane.

Oddział V.

Rozpoczęcie się i koniec obowiązku podatkowego; zmiany w ciągu roku podatkowego.

Artykuł 25.

Zasady ogólne.

(§§. 145, 146, 149.)

Pod względem rozpoczęcia się i końca obowiązku podatkowego, jakoteż pod względem postępowania ze zmianami co do podmiotu i przedmiotu podatkowego, jakie zajdą w ciągu roku podatkowego, o ile nie chodzi o podatek rentowy, który pobierany być ma w myśl §. 133 drogą potrącenia przez dłużnika, przestrzegać należy następujących zasad ogólnych:

- a) Osoby nowo wchodzące w obowiązek podatkowy, pociągać należy do płacenia podatku zwyczajnie dopiero od początku tego roku, który nastąpi po zajściu okoliczności obowiązku podatkowy uzasadniających.
- b) Osoby przestające podlegać obowiązkowi podatkowemu, uzyskują odpisanie podatku zwyczajnie dopiero z końcem tego roku, w którym zaszły okoliczności uzasadniające wygaśnięcie obowiązku podatkowego.
- c) Wyjawszy przypadki wyliczone szczegółowo w ustawie, zmiany, jakie w ciągu roku podatkowego zajdą w wysokości przychodów podlegających podatkowi rentowemu lub w jakichkolwiek innych stosunkach podatników, nie pociągają za sobą żadnej zmiany w podatku, który za ów rok podatkowy miał być opłacony, lecz uwzględniają się dopiero przy wymierzaniu podatku na następne peryody rozkładu, to jest na rok następny.

2. Pominawszy wyjątki poniżej oznaczone, podatek rentowy przypisuje się zawsze w całej należytości rocznej i nie odpisuje się go też według części roku (za półroczna, ćwierćroczna, miesięczna lub dni).

3. W dalszych artykułach roztrząsane są wyjątki od zasad tutaj ustanowionych i podług tego, czy pociągają za sobą przypisanie lub odpisanie podatku, przedstawione są jako przypadki przyrostu a względnie ubytku.

Artykuł 26.

Przyrosty.

(§. 145.)

Przypadki przyrostu zdarzają się w skutek wprowadzenia się do obszaru ważności ustawy niniejszej.

1. Wchodzi się w obowiązek podatkowy w skutek wprowadzenia się do obszaru ważności ustawy:

- a) gdy obywatel królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, który dotychczas mieszkał za granicą i nie pobierał z krajów tutejszych żadnych dochodów podatkowi rentowemu podlegających i w myśl §. 137 opodatkować się mających, zakłada siedzibę w tych krajach i pobiera dochody, podlegające podatkowi rentowemu, które według §. 137 mają być opodatkowane;
- b) gdy cudzoziemiec, który dotychczas tutaj nie przebywał i nie podlegał podatkowi w myśl §. 127, ustęp 2 i §. 137, zakłada dla zarobku siedzibę w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych i pobiera dochody podlegające podatkowi rentowemu i w myśl §. 137 opodatkować się mające.

2. W przypadkach tych podatek rentowy za rok bieżący opłacać należy już od początku miesiąca, który nastąpi po zajściu tego wypadku; podlegać mu jednak będzie tylko ta kwota stałych lub zmiennych wpływów podatkowi rentowemu podlegających, która będzie płatna w pozostałej części roku. Za rok następny wymierzyć należy podatek rentowy według ogólnego pravidła (artykuł 14 i 25. l. 2) od obliczonej całkowitej sumy rocznej tych dochodów.

Artykuł 27.

Ubytki.

(§. 146.)

Przypadki ubytków zachodzą po pierwsze przez wyprowadzenie się podatnika z obszaru ważności tej ustawy a powtóre, pod pewnymi warunkami przez śmierć podatnika.

1. Przez wyprowadzenie się podatnika z obszaru ważności ustawy niniejszej obowiązek podatkowy ustaje:

- a) gdy obywatel królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, w krajach tutejszych zamieszkały, porzuca tu swoją siedzibę i nie pobiera z obszarów tych krajów dochodów podatkowi rentowemu podlegających i w myśl §§. 127, ustęp 2 i 137 opodatkować się mających;
- b) gdy cudzoziemiec zamieszkujący dla zarobku w obszarze ważności tej ustawy porzuca swoją siedzibę i nie zostaje podległym podatkowi rentowemu w myśl §§. 127, ustęp 2 i 137.

Jeżeli nie ziszczają się każde dwa warunki pod lit. a) a względnie pod lit. b) wzmiankowane i w skutek tego podatek rentowy nie może być odpisany, natenczas w podatku na bieżący rok po-

datkowy przypisanym, nie ma w ogóle zajść żadna zmiana.

2. Śmierć podatnika uzasadnia ustanie obowiązku podatkowego tylko w tym razie a względnie tylko o tyle, o ile dochody podległe podatkowi rentowemu, jak na przykład renty dożywotnie i tym podobne dochody, ograniczone trwaniem życia osoby do ich pobierania uprawnionej, w skutek jej śmierci przestają być wypłacane; jeżeli zaś i o ile dochody podległe podatkowi rentowemu, które podatnik pobierał, nie całkiem przestają płynąć w skutek jego śmierci, podatek onemuż przypisany ma za pozostałą część roku kalendarzowego opłacać masa spadkowa w stosunku części dochodu, która jej pozostała do tej, która przestała płynąć.

3. Zupełne odpisanie podatku rentowego ma nastąpić w przypadkach l. 1 i 2 zawsze od miesiąca, który nastąpi po wypadku odpisanie uzasadniającym a więc w sumie tylu dwunastych części podatku, ile miesięcy rok podatkowy jeszcze zawiera; od tegoż terminu ma nastąpić także częściowe odpisanie podatku rentowego w przypadkach pod 2 wzmiankowanych.

4. Wymiar tego częściowego odpisania oznaczyć należy w ten sposób, że oblicza się podatek rentowy przypadający za resztę roku od odpadającego dochodu, podatkowi rentowemu podlegającego, z uwzględnieniem potrąceń a następnie zezwala się na odpisanie tej kwoty od całego podatku rentowego, spadkodawcy za rok bieżący przypisanego.

5. Dowód, jaką część dochodów uważać należy za wygasłą, mają wyprowadzić dziedzice a względnie ma to uczynić kurator masy; gdyby się przytem okazało, że nie wszystkie dochody spadkodawcy podatkowi rentowemu podległe, były opodatkowane, należałoby zarządzić dodatkowe sprostowanie dotychczasowego opodatkowania.

6. Dopóki osoby do dziedziczenia spadku powołane nie wejdą w używanie onegoż, spadek leżący poddać należy także na następne lata podatkowe opodatkowaniu w stosunku dochodów, jakie mu pozostały; stosują się do niego zasady ogólne artykułu 25, przeto podatek nie może być odpisany, gdyby w ciągu roku spadek przyznany został uprawnionym do dziedziczenia.

Artykuł 28.

Postępowanie co do przyrostów.

(§§. 145, 148.)

1. O wprowadzeniu się do obszaru ważności ustawy, uzasadniającem obowiązek podatkowy (arty-

kuł 26) winien podatnik w przeciągu dni 14 po wprowadzeniu się, uwiadomić właściwą Władzę podatkową (artykuł 18, l. 11) z dołączeniem zeznania, w niem zaś podać winien dochody stałe, podatki rentowemu podlegające, które od wprowadzenia się będzie jeszcze pobierał w ciągu roku podatkowego.

Zaniebdanie tego uwiadomienia uzasadnia według §. 243, l. 4, zatajenie w sprawach podatkowych lub wykroczenie porządkowe w myśl §. 244 karać się mające.

2. Zresztą, gdyby Władza podatkowa dowiedziała się w ciągu roku podatkowego o takich przypadkach, winna w takichże okolicznościach i w taki sam sposób jak to w artykule 21 jest przewidziane, wezwać podatników, żeby wnieśli zeznania.

3. Powyższa Władza podatkowa wymierzyć ma podatek za rok bieżący najprzód tylko od dochodów stałych; opodatkowanie zaś zmiennych dochodów, osiągniętych po wprowadzeniu się w ciągu pierwszego roku podatkowego, nastąpić ma dopiero jednocześnie z opodatkowaniem za rok następny. Przeto w zeznaniu, złożyć się mającym za następny rok podatkowy, wykazać należy dochody zmienne, w pierwszym roku osiągnięte do opodatkowania tak za pierwszy jak i za drugi rok.

Gdyby wymierzenie za drugi rok nie miało nastąpić, opodatkowanie dochodów zmiennych za pierwszy rok należałoby uskutecznić po otrzymaniu wiadomości o ich wymiarze na podstawie osobnego zeznania.

4. Przeciwno tym wymierzeniom Władzy podatkowej można odwołać się do Władzy skarbowej krajowej.

3. Gdy zaś z powodu śmierci powstanie roszczenie, żeby podatek w części odpisano, w takim razie dziedzice (albo kurator masy spadkowej) mają w przeciągu trzech miesięcy, licząc od dnia śmierci, donieść o tem i uzasadnić roszczenie swoje do częściowego odpisania podatku (artykuł 27, l. 5); odpisuje się także w tym razie od miesiąca, który nastąpi po dniu śmierci.

4. Gdyby uwiadomienie, które według l. 1 lub 2 ma być wniesione, podano za późno, podatek odpisany być ma od tego miesiąca, który nastąpi po wniesieniu tego spóźnionego uwiadomienia.

Jeżeli uwiadomienia spóźnione nadejdą dopiero po 30. listopada roku podatkowego lub po upływie roku podatkowego, nie mogą wyjednać odpisania na ten rok podatkowy, jednakże dla utrzymania ubytku w ewidencji, poddać je należy potrzebemu zbadaniu i odpowiednio zanotować.

5. Od orzeczenia Władzy podatkowej pierwszej instancyi odwołać się można do Władzy skarbowej krajowej.

6. Władza podatkowa dowiedziawszy się o przypadku śmierci, winna zawsze zbadać opodatkowanie zmarłego a mianowicie na podstawie aktów spadkowych, które według możności przejrzeć należy na najkrótszej drodze. Gdyby się pokazało, że nie wszystkie dochody zmarłego podatnikowi rentowemu podlegające były opodatkowane, przeprowadzić należy opodatkowanie uzupełniające.

Także przed odpisywaniem pod l. 2 omawianem należy za każdym razem dokładnie stwierdzić, czy zmarły nie zostawił żadnego źródła dochodu. W tym celu można odpisanie odroczyć aż do przyszłorocznego opodatkowania dziedziców.

Artykuł 29.

Postępowanie co do ubytków.

(§§. 146, 147, 148.)

1. W razie wyprowadzenia się, osoba przestająca podlegać podatnikowi, winna w przeciągu dni 14 po wyprowadzeniu się uwiadomić właściwą Władzę podatkową (artykuł 18, l. 11).

2. W razie śmierci podatnika nie trzeba o tem donosić, jeżeli podatek rentowy całkiem odpada lub jeżeli przechodzi w całości na masę spadkową; w pierwszym przypadku Władza podatkowa z zastrzeżeniem polecenia podanego niżej pod l. 6, kiedykolwiek dowie się o okolicznościach uzasadniających zupełne odpisanie, ma podatek odpisać z urzędu od miesiąca, który po dniu śmierci nastąpi; w drugim przypadku należność podatkowa tak samo jak inne długi spadkodawcy przechodzi na dziedziców.

Oddział VI.

Ustawowe prawo zastawu dla podatku rentowego.

Artykuł 30.

Rzeczowa odpowiedzialność dla podatku rentowego.

(§. 150.)

1. Stosownie do §. 150 podatnikowi rentowemu i nabytcom pobocznym służy ustawowe prawo zastawu na tych dochodach podatnikowi podlegających, od których podatek ma być płacony; to prawo zastawu nie jest z prawem pierwszeństwa, owszem stopień jego pierwszeństwa ocenia się podług dnia dochodzenia; natomiast nie jest czasowo ograniczone, przeto można go dochodzić zarazem na rzecz podatku rentowego z kilku lat.

2. Dochodzi się tego prawa zastawu w taki sposób, że obowiązany do wypłacania dochodów podatkowi rentowemu podlegających (dłużnika) uwiadamia się odeszwą według wzoru *M* o istnieniu dotyczącej zaległości podatku rentowego z poleceniem, żeby dalsze raty owych dochodów dopóty wstrzymywał, aż kwota wstrzymana wystarczy na pokrycie oznajmionej zaległości podatku rentowego.

3. Do dochodzenia tego prawa zastawu powołana jest ta Władza podatkowa pierwszej instancji, w której okręgu ma stałą siedzibę obowiązany do wypłacania dochodów podatkowi podlegających; jeżeli zalegający podatek rentowy został przypisany w innym okręgu, władza podatkowa tego ostatniego okręgu winna drogą rekwizycji prosić Władzę siedziby dłużnika o wykonanie egzekucji.

4. Do dochodzenia tego prawa zastawu przystępować należy tylko dopiero w tym razie, jeżeli ściągnięcie podatku rentowego inną drogą było nie możebne lub według wszelkiego prawdopodobieństwa byłoby niemożebne. Bezwarunkowo wyłączone jest dochodzenie tego prawa zastawu, gdy idzie o ściągnięcie nałożonej w myśl §. 135 zapłaty podatku rentowego, który ma być pobierany według §. 133.

5. Kwoty zatrzymane przez obowiązanych do wypłacania, jeżeli dłużnik nie woli odsyłać tych kwot sam bezpośrednio do oznaczonego mu urzędu podatkowego, odbierać ma funkcjonaryusz egzekucyjny urzędu podatkowego jego siedziby i oddawać niezwłocznie do urzędu podatkowego; czuwać należy nad tem, żeby pomiędzy terminami płatności dochodów wypłacać się mających a ich odesłaniem do kasy państwa nie wpływał zbyt długi przeciąg czasu, przeto w takim razie, gdyby zatrzymana rata płatna nie wystarczała na pokrycie długu podatkowego, starać się należy, aby ratami odsyłano zatrzymane kwoty po każdym terminie płatności; na ode-

ślane kwoty wydawać należy za każdym razem kwity tymczasowe.

Artykuł 31.

Osobista odpowiedzialność dłużnika za przywiedzenie do skutku dochodzonej odpowiedzialności rzeczowej.

(§§. 150, 151.)

1. Gdy dłużnik zaniedba wykonania polecenia, otrzymanego w myśl poprzedzającego artykułu, jest osobiście odpowiedzialnym za zapłacenie tych kwot, które zaniedbał wstrzymać.

Uskutecznienu dalszej wypłaty dochodów podatkowi rentowemu podległych, równa się kompensata tych dochodów wzajemną pretensją uzyskaną po uwiadomieniu o zaległości podatkowej.

2. Odpowiedzialności tej dochodzi się tym sposobem, że nakazem płatniczym według wzoru *N* uwiadamia się dłużnika o kwotach żądanych od niego z tytułu tej odpowiedzialności; przeciw temu nakazowi płatniczemu, który wydać ma Władza podatkowa według artykułu 30, l. 3 właściwa, dozwolony jest rekurs do Władzy skarbowej krajowej.

3. Z kwotami wyżej wzmiankowanemi, zapomoćą nakazu płatniczego *N* żądać się mającemi, postępować należy w ogólności — a więc mianowicie także wtedy, gdy idzie o kwestję przedawnienia prawa wymagania, jakoteż o kwestję ich ściągnięcia — jak z podatkami bezpośrednimi obowiązany (dłużnika) do wypłacania dochodów podatkowi podległych; jednak i tu stosują się wzmiankowane w artykule 12, l. 6 pod lit. *b* i *c* zboczenia od przepisów, dotyczących się poboru i ściągania podatków bezpośrednich.

Wzór *M*.

Wzór *N*.

Przy rozstrzygnięciu pytania jak postępować należy z kuponami austriackich papierów wartościowych pod względem ich opodatkowania, biorą się na uwagę rozmaite okoliczności. Następujący wzór daje przegląd rozmaitych sposobów postępowania z tymi kuponami pod względem prawnopodatkowym.

W Z Ó R

podziału papierów wartościowych austriackich pod względem prawnopodatkowego postępowania z nimi.

I. Nie podlegają opodatkowaniu według §§. 124 aż do 152 ustawy z dnia 25. października 1896. Dz. u. p. Nr. 220:

- A. (Odsetki i) dywidendy od wszystkich akcyj przedsiębiorstw austriackich;
- B. odsetki od papierów podlegających ustawie z dnia 20. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 66 (§. 125, l. 9);
- C. odsetki od papierów uznanych na zasadzie ustaw szczególnych za uwolnione od podatku (§. 125, l. 12);
- D. odsetki od obligacji przedsiębiorstw uwolnionych od podatku zarobkowego na zasadzie §. 84, ustęp 1, lit. a i ustęp 2 (§. 125, l. 12);
- E. odsetki od papierów (§. 125, l. 11) podlegających prawu potrącania przez dłużnika, o ile takowe zostawia w mocy artykuł II, ustęp 3 ustawy z dnia 25. października 1896. Dz. u. p. Nr. 220;
  - a) prawo potrącania jest istotnie wykonywane;
  - b) prawo potrącania nie jest wykonywane;
  - c) obecnie jeszcze nie wiadomo, czy takowe jest wykonywane;
- F. odsetki od obligacji pierwszeństwa i od wszelkich innych udziałowych zapisów dłużnych o ile odsetki te, stosownie do §. 94, lit. c, nie stanowią policzalnej pozycji wydatkowej przy stwierdzaniu podstawy opodatkowania dłużnego przedsiębiorstwa (§. 125, l. 14); odsetki te są częstokroć temi samemi, które zaliczone zostały pod E.

II. Podlegają opodatkowaniu według §§. 124 aż do 152 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220:

- A. odsetki podlegające potrącaniu podatku rentowego przez dłużnika w myśl §. 133, a mianowicie podlegają takowe:
  - a) podatkowi dziesięcioprocentowemu:
    - α) tenże jest istotnie potrącany;
    - β) tenże nie jest potrącany;
    - γ) obecnie jeszcze nie wiadomo, czy jest potrącany;

b) dwuprocentowemu podatkowi rentowemu:

- α) tenże jest istotnie potrącany;
- β) tenże nie jest potrącany;
- γ) obecnie jeszcze nie wiadomo, czy jest potrącany;

c) półtoraprocentowemu podatkowi rentowemu:

- α) tenże jest istotnie potrącany;
- β) tenże nie jest potrącany;
- γ) obecnie jeszcze nie wiadomo, czy jest potrącany;

B. odsetki podlegające dwuprocentowemu opodatkowaniu u odbiorcy.

Wzrost C.

W y k a z
podatku rentowego stosownie do §. 133 odesłanego.

Oznaczenie dłużnika obowiązkanego do potrącania . . . . .
Oznaczenie kasy wypłacającej . . . . .
Oznaczenie czasu, za który odesłała się podatek rentowy (§. 134) . . . . .

Kupon,
który po potwierdzeniu
może strona odłączyć.

1	2	3	4	5		7
Rodzaj dochodów podatkowi rentowemu podległych, wypłaconych lub dopisanych	Stopa odsetek oprocentowania	Wysokość dochodów oznaczonego w rubryce 1 rodzaju podatku owi rento- wemu podległych, wypła- conych lub dopisanych	Zastosowana stopa procentowa podatku rentowego	Przyładająca kwota podatku		Potwierdzenie urzędowe
				zl.	c.	na kwotę . . . . . zł. . . . . c., wy- raznie zł. c., która przez . . . . . jako podatek rentowy długą po- trącenia stosownie do §. 133 usta- wy z dnia 25. października 1896 (Dz. u. p. Nr. 220) odebrany za czas . . . . . aż do . . . . dnia najbliższego w urzędzie tutajszym została złożona i pod art. dzień. . . . . poz. reg. podatk. . . . . zapisana . . . . dnia . . . . . podpiszy oba wyższych urzędników lub ich zastępców.

Podpis strony, a względnie kasy wypłacającej:

(Wypełnić ma kasa państwa [urząd podatkowy])

Kwota powyższa . . . . . zł. . . . . c., wyrażnie złotych centów została w urzędzie
tutajszym odebrana i zapisana dnia . . . . . pod art. dzień. . . . .
poz. reg. podat. . . . .

Podpis
obu wyższych urzędników
lub ich zastępców.

Królestwo	}		Wzór D.
Kraj			
Urząd podatkowy			Gmina podatkowa

Wezwanie płatnicze Nr. . . .
dotyczące podatku rentowego za rok 189. .

który dłużnik ma odebrać drogą potrącenia i odesłać do kasy państwa.

Dłużnika: Nazwisko . . . . .
Zawód . . . . .
Mieszkanie . . . . .
Nr. spisu . . . . .

Ponieważ (z wykazu C z dnia . . . . .) wynika, że podatek rentowy od podległych podatkowi rentowemu odsetek pożyczki . . . . . drogą potrącenia w myśl §. 133 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, za rok 189 . nie (tylko od kwoty . . . . . po . . . . . prec.) został odesłany, podczas gdy w myśl powyższej ustawy od płatnych $\frac{\text{w roku}}{\text{w latach}}$ . . . . . kwot . . . . . stopę podatkową po . . . . . prec. należało odesłać, przeto wzywa się niniejszem, żeby podatek rentowy według powyższego aż do tej chwili w niedostatecznej kwocie odesłany, a mianowicie:

1.	procentowy podatek rentowy od kwoty	z roku	w kwocie	zł.	c.
2.	" "	" "	" "	" "	" "
3.	" "	" "	" "	" "	" "
4.	" "	" "	" "	" "	" "
r a z e m				zł.	c.

tudzież odsetki za zwłokę, w myśl §§. 135 i 283 ustawy przypadające, a mianowicie:

do 1.	od kwoty	za czas od		}	aż do dnia zapłaty
do 2.	" "	" "	" "		
do 3.	" "	" "	" "		
do 4.	" "	" "	" "		

odesłano bezpośrednio do powyższego urzędu podatkowego.

Kwoty, zalegające jeszcze w chwili, gdy niniejsze wezwanie płatnicze nabędzie mocy prawa, ściągnięte będą drogą egzekucyjną jak podatki bezpośrednie.

Przeciwko temu wezwaniu płatniczemu można wnieść rekurs do podpisanej Władzy podatkowej w przeciągu dni 30, licząc od dnia, który nastąpi po doręczeniu.

 Administracja podatkowa.
C. k. Starostwo.

Wezwaniem płatniczem z dnia . . . . . Nr. . . . .
 nakazano . . . . . w myśl §§. 135 i 136
 ustawy z dnia . . . . . dopłatę do podatku rentowego, który stosownie
 do §. 133 ma pobierać drogą potrącania i odsyłać do kasy państwa, a mianowicie:

za rok 18 . . . kwoty . . . . .
 „ „ 18 . . . „ . . . . .
 „ „ 18 . . . „ . . . . .

tudzież zapłacenie odsetek za zwłokę w myśl §. 283 obliczyć się mających:

do 1) od kwoty	za czas od	}	aż do dnia zapłacenia.
do 2) „ „	„ „ „		
do 3) „ „	„ „ „		
do 4) „ „	„ „ „		

Poleca się c. k. . . . . żeby kwoty te bez obliczania dodatków nieskarbowych
 przypisał . . . . . w . . . . . jako dług.

Jak tylko powyższe wezwanie płatnicze nabędzie mocy prawa, kwoty te mają być odesłane bez-
 pośrednio do tantejszego urzędu a w razie niezapłacenia ściągnięte jak podatki bezpośrednie; przed
 zarządzeniem jakichkolwiek kroków egzekucyjnych należy stwierdzić, czy powyższe wezwanie płatnicze
 nabyło mocy prawa a według okoliczności zdać tutaj sprawę.

C. k. Administracya podatkowa.
 Starostwo.

W e z w a n i e

do . . . . . (nazwisko i miejsce zamieszkania dłużnika).

Ponieważ w myśl §. 133 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, od dochodów przez kasę . . . . . w . . . . . wypłacanych, to jest . . . . . ma być drogą potrącania przy ich wypłacie pobierany podatek rentowy, a po odesłaniu go do kasy państwa, należy uwiadamić o tem podpisaną Władzę podatkową złożeniem wykazu C w terminie ustanowionym w §. 134, taki zaś wykaz dotychczas tutaj nie nadszedł, wzywa się niniejszem, żeby dla uniknienia następstw w §§. 135 i 136 oznaczonych złożono tutaj, teraz w przeciągu dni 14, ten wykaz C z udowodnieniem odesłania podatku rentowego, lub żeby zaniedbanie złożenia wykazu niewzruszenie uzasadniono.

C. k. Administracya podatkowa.
Starostwo.

Królestwo	}	. . . . .	Gmina podatkowa	<u>Wzór G. *)</u>
Kraj				
Urząd podatkowy				

Wezwanie płatnicze Nr. . . . .

dotyczące odsetek za zwłokę od podatku rentowego, który dłużnik ma pobierać drogą potrącania i odsyłać do kasy państwa.

Dłużnika: Nazwisko . . . . .
 Zawód . . . . .
 Mieszkanie . . . . .
 Numer spisu . . . . .

Ponieważ podatek rentowy stosownie do §. 133 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, drogą potrącania pobierać się mający od . . . . . należało odesłać do kas państwa stosownie do §. 134 l. e. ustawy a względnie w terminie . . . . . rozporządzeniem z dnia . . . . ., wyznaczonym przeto już dnia . . . . ., odesłano go zaś dopiero dnia . . . . ., nakazuje się niniejszem dodatkowo w myśl §. 135 l. e. ustawy odsetki za zwłokę od sumy . . . . . za czas od . . . . . aż do . . . . . w kwocie . . . . .

Kwotę tę zapłacić należy bezpośrednio w urzędzie podatkowym wyżej oznaczonym.

Kwoty zalegające jeszcze w chwili, gdy niniejsze wezwanie płatnicze stanie się prawomocnem, ściągnięte będą drogą egzekucyi jak podatki bezpośrednie.

Przeciwnko temu wezwaniu płatniczemu można wnieść rekurs do podpisanej Władzy podatkowej w przeciągu dni 30, licząc od dnia, który nastąpi po doręczeniu.

C. k. Administracja podatkowa.
 Starostwo.

*) Uwiadomienie urzędu podatkowego zapomocą formularza E.

Królestwo: }
 Kraj: }
 Powiat polityczny: . . . . .

Okrąg szacunkowy: . . . . .
 Okrąg urzędu podatkowego: . . . . .
 Gmina: . . . . .

Zeznanie do podatku rentowego

N. N. . . . . (nazwisko)
 . . . . . (zawód)
 w . . . . . (miejsce zamieszkania)

za rok 189 .

Moje dochody rentowe podatkowi podległe z wyjątkiem tych, od których dłużnik potrąca podatek rentowy, wynosiły:

Nr.	Oznaczenie dochodu podlegającego podatkowi i oświadczenie, czy stanowiły go pieniądze, czy świadczenia w naturze lub innego rodzaju	Oznaczenie przedmiotu majątku (dłużny kapitał, papiery wartościowe zagraniczne, polica ubezpieczenia, reszta ceny kupna, zapis, przemysł puszczonej w dzierżawę itp.)	Stopa procentowa	Oznaczenie dłużników (dzierżawców przemysłu)	Dochody stałe w roku . . .	Dochody chwytne *)	Razem
					nie więcej jak złotych		
					1		
					2		
					3		
					4		
					1		
					2		
					3		
					4		
					1		
					2		
					3		
					4		
				Razem .			

Ciężary potrącalne, którymi dochody rentowe podatkowi podległe są obarczone, wykazać należy na drugiej stronie.

U w a g a *): W rubryce 4 wpisać należy obliczoną średnią; w rubrykach 1—3 można wpisać dochody ostatnich lat wziętych do obliczenia średniej.

Przeostoga: Ostrzega się strony w ich własnym interesie, żeby dla uniknięcia dalszych dochodzeń, oznaczały jak najdokładniej dochody podatkowi rentowemu podległe, do których odnoszą się oświadczenia powyższe.

			Dochody stałe w roku . . .	Dochody chwijne *)	Razem
Z przeniesienia					
Z dochodów rentowych powyżej wyszczególnionych potrącić należy następujące ciężary:					
Przytoczenie numeru na pierwszej stronie podanego, pod którym zapisany jest dochód ciężarem obarezony	Oświadczenie, na czym ciężar polega, czy na świadczeniu pieniężnym, czy na jakimś innym zobowiązaniu, co do przemysłu puszczonego w dzierżawę oświadczenie, jakie ciężary ponosić musi wydzierżawiający	Szczegóły do wiarogodnego udowodnienia ciężarów obok oznaczonych (przytoczenie kontraktu, testamentu, oznaczenie wierzyciela itp.)	Ciężary stałe w roku . . .	Ciężary chwijne *)	Razem
				1	
				2	
				3	
				4	
				1	
				2	
				3	
				4	
				1	
				2	
				3	
				4	
				1	
				2	
				3	
				4	
Razem .					
Przeto ogólna suma dochodów podległych podatkowi rentowemu wynosi					

Zapewniam niniejszem, że szczegóły powyższe podałem podług najlepszej wiedzy i sumienia.

. . . . ., dnia . . . . .

Podpis:

U w a g a *): W rubryce 4 wpisać należy obliczoną średnią, w rubrykach 1—3 można wpisać ciężary ostatnich trzech lat wziętych do obliczenia średniej.

Podatnikowi wolno podać na tej stronie lub w ostatniej załączce obliczenia służące za podstawę wyjawieniom powyższym lub inne objaśnienia i dodatki (naprzykład istotne oświadczenia uzasadniające zdaniem podatnika uwolnienie według §. 125).

Również, gdyby podatnik sądził, że może żądać (zupelnego lub częściowego) uwolnienia swoich dochodów, tutaj winien podać powody.

Obowiązek podatkowy.

§. 124. Podatkowi rentowemu podlega ten, kto pobiera dochody z przedmiotów majątku lub praw majątkowych nie obciążonych już bezpośrednio podatkiem gruntowym, zarobkowym lub pensyjnym. W szczególności dochodami takimi są:

1. odsetki i renty od obligacji rządowych, funduszków publicznych i stanowych, od obligacji krajowych funduszków propinacyjnych, od pożyczek krajowych, powiatowych i gminnych;
2. odsetki od wszystkich innych pożyczek, wierzytelności lub innych należności kapitałowych pod jakkolwiek nazwą istniejących, publicznych i prywatnych, stwierdzonych lub nie stwierdzonych piśmiennie, zabezpieczonych lub niezabezpieczonych; jak odsetki od udziałowych zapisów dłużnych, listów zastawnych, pożyczek hipotecznych, pożyczek na prosty rewers, na wksel; nadto odsetki od reszt ceny kupna, od wierzytelności na rachunek bieżący, od kaucyi, depozytów, od kwitów kasowych, od wkładek oszczędności;
3. zyski eskontowe zastępujące miejsce odsetek;
4. czynsze dzierżawne z dzierżawy przedsiębiorstw, praw zarobkowania i innych przedmiotów nie podlegających podatkiowi gruntowemu lub budynkowemu;
5. renty wszelkiego rodzaju z wyjątkiem tych, które stanowią bezpośrednie wynagrodzenie za świadczone usługi, jakoteż płac emerytalnych i zaopatrzeń w §. 167, l. 4, oznaczonych a przeto: renty (dziedziczne, czasowe, dożywotne), przez zakłady ubezpieczenia, zaopatrzenia, kasy emerytalne, kasy wdowie lub inne kasy i zakłady podobnego rodzaju, na podstawie pewnych wkładek wypłacone, albo też polegające na darowiznie, rozporządzeniu ostatniej woli, albo na kupnie renty; renty wykupne i odpłatne, renty z powodu odkupu przedsiębiorstwa na rzecz państwa, świadczenia bieżące tytułem odstępnego i dożywocia; dochody z praw użytkownika, służebności, ciężarów gruntowych i tym podobnych uprawnień;
6. wszelkie inne powtarzające się płace, świadczenia i wsparcia, o ile dawca zobowiązał się prawomocnie do ich udzielania lub o ile do tego na mocy ustawy lub wyroku sądowego jest obowiązany; jakoto świadczenia na utrzymanie życia, płace za zaniechanie wykonywania uprawnień lub za pozwolenie komuś innemu wykonywania uprawnień, patentów, przywilejów, wynalazków itp.;
7. odsetki i dywidendy od papierów wartościowych zagranicznych, o ile na zasadzie §. 127, ustęp 1, dochody te nie są od opodatkowania wyłączone; akcje i obligacje pierwszeństwa przedsiębiorstw, które, chociażby tylko co do części swego przemysłu, podlegają w myśl rozdziału II, podatkiowi zarobkowemu w krajach tutejszych, nie będą uważane za papiery wartościowe zagraniczne.

Uwolnienia.

§. 125. Podatkowi rentowemu nie podlegają:

1. państwo i kraje;
  2. powiaty (okręgi konkurencyjne drogowe, okręgi szkolne) i gminy co do odsetek od pieniędzy podatkowych czasowo ułokowanych, tudzież co do pożyczek już otrzymanych ale nie wydanych niezwłocznie;
  3. zakłady i fundusze dotowane przez państwo corocznie subwencją płynącą nie z prywatnych tytułów;
  4. kasy sieroc łączne, fundusze inwalidów, zakłady do pielęgnowania chorych, do zaopatrywania i wspierania ubogich, tudzież wszelkie inne zakłady humanitarne i dobroczynne, fundusze na budowę domów bożych, jakoteż zakłady publiczne przeznaczone do udzielania nauki;
  5. c. k. pocztowa kasa oszczędności i odsetki od wkładek w pocztowej kasie oszczędności;
  6. stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze oraz kasy zaliczkowe uwolnione od podatku zarobkowego w myśl §. 84, lit. e, i §. 85, ustęp 1;
  7. osoby, których dochody, podlegające podatkiowi rentowemu, ani same przez się ani nawet razem z innymi ich dochodami nie przenoszą sumy 600 zł. rocznie;
  8. te kwoty, które jedno z małżonków od drugiego, jakoteż, które dzieci od rodziców, krewnych zastępujących miejsce rodziców, lub rodzice od dzieci dostają na utrzymanie;
  9. te odsetki od obligacji rządowych i renty płacone jako wynagrodzenie za zniesione dochody niestałe, o których stosuje się ustawa z dnia 20. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 66;
  10. dywidendy Banku austriacko-węgierskiego na czas aż do którego obowiązują ustawa z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51;
  11. te dochody, które podlegają prawu potrącania przez dłużnika, o ile pozostają w dawnej mocy stosownie do artykułu II, ustawy niniejszej;
  12. te odsetki i wszelkie inne renty, którym specjalna ustawa uwolnienie od podatku zostało wyraźnie zapewnione; do takich wliczają się także odsetki i dywidendy od akcji przedsiębiorstw uwolnionych od podatku zarobkowego na zasadzie §. 84, ustęp 1 a) lub ustęp 2;
  13. odsetki i renty przez przedsiębiorcę podatkiowi zarobkowemu podlegającego pobierane, które dowodnie stanowią część intraty podlegającej podatkiowi zarobkowemu;
  14. odsetki wypłacane przez przedsiębiorstwo obowiązane do składania rachunków publicznie (§. 83), których stosownie do §. 94, lit. c) nie można odciągać od opodatkowanej intraty z tego przedsiębiorstwa, tudzież odsetki tego samego rodzaju od wierzytelności na rzecz przedsiębiorstw, od podatku zarobkowego na zasadzie §. 84, ustęp 1 a) lub ustęp 2 uwolnionych;
  15. intrata z budynków uwolnionych od podatku budynkowego z tytułu ich szczególnego przeznaczenia.
- §. 126. Uwolnienie w §. 125, l. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 13 ustanowione nie rozciąga się na te odsetki, od których podatek stosownie do §. 133 potrącać mają przy wypłacie onychże odnośnie kasy i przedsiębiorstwa.

Podstawa opodatkowania.

§. 128. Podatek rentowy wymierza się corocznie. — Dochody stałe podają się opodatkowaniu w tej kwocie, jaką wyniosły w ostatnim roku, rok podatkowy poprzedzającym, dochody zaś, których suma nie da się oznaczyć lub jest zmienna, tylko w pierwszym rozkładzie odbywającym się według ustawy niniejszej, mają być przyjęte w tej samej kwocie, w drugim zaś rozkładzie w kwocie średniej z dwóch lat ostatnich, w przyszłości natomiast w kwocie średniej z ostatnich lat trzech. — Jeżeli dochody tego ostatniego rodzaju nie istniały jeszcze tak długo lub dochody stałe nie istniały jeszcze przez cały rok, policzyć je należy w kwocie średniej z okresu istnienia a w ostateczności w przypuszczalnej kwocie rocznej. — Postanowienia co do podstaw opodatkowania w pierwszym roku poboru dochodu, podlegającego podatkiowi, zawiera §. 145. — Do dochodów w §. 133 oznaczonych stosują się postanowienia tamże

1. Gdy na pewnym dochodzie rentowym cięży zmniejszający intratę wydatek polegający na tytule z prawa prywatnego i zostający w bezpośrednim związku z dochodem; co do fundacyi, wydatki na cele fundacyjne nie zaliczają się do ciężarów tego rodzaju.

2. Z odsetek eskontowych i na rachunek bieżący pobieranych wolno potrącać zapłacone nawzajem odsetki eskontowe a względnie bierne na rachunek bieżący. — Potrącenia pod 1 i 2 oznaczone podlegają nadto warunkowi, żeby pobory opodatkowane nie należały do oznaczonych w §. 133 i żeby istnienie wypłat, które mają być potrącone, było wiarogodnie udowodnione.

3. Z czynszów dzierżawnych za przedsiębiorstwa wydzierżawione wolno potrącać kosztą zarządu i konserwacyi, łączące się z utrzymywaniem przedmiotu dzierżawy w dobrym stanie, licząc do nich odpisywane zmniejszenia się wartości przedmiotu przez zużycie urzadzenia a względnie materyałów ruchu, o ile dzierżawca nie jest obowiązany do ponoszenia tych ciężarów.

Potrącanie podatku rentowego przez dłużnika.

§. 133. W przypadkach niżej oznaczonych podatek rentowy wybierany będzie drogą potrącania przez dłużnika, w taki sposób, że dłużnik z każdej raty dochodów podatkiowi rentowemu podlegających, jakie on a względnie jego kasy mają wypłacać, lub na czyszą korzyść dopisywać, potrącać będzie uprawnionemu do odbierania stopy procentowej w §. 131 oznaczone na rachunek skarbu państwa i będzie takowe w myśl dalszych §§. 134 i 135 oddawał do kasy państwa. — Potrącanie takie uskuteczniać mają:

1. Kasy a względnie biura płatnicze państwa, krajów i funduszków publicznych co do dochodów w §. 131, lit. a, c i d oznaczonych.
  2. Kasy a względnie biura płatnicze powiatów i gmin, jakoteż przedsiębiorstw obowiązanych do składania rachunków publicznie:
    - a) co do podległych opodatkowaniu odsetek i rent, od papierów wartościowych przez takowe emitowanych, bez względu, czy się je wypłaca drogą wykupu kuponów czyli też, jak się to dzieje z asygnatami kasowymi, w inny sposób;
    - b) co do odsetek od wkładek oszczędności.
- Dopóki ustawa z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51, o przedłużeniu przywileju Banku austriacko-węgierskiego będzie miała moc obowiązującą, postanowienie powyższe nie będzie stosowane do dochodów podatkiowi rentowemu podlegających wypłacanych przez Bank austriacko-węgierski.

Zeznania.

§. 138. Co do wszystkich dochodów, podatkiowi rentowemu podlegających, z wyjątkiem tych, od których podatek ma być przez dłużnika potrącany (§. 133), winni kontrybucenci podawać swoje zeznania albo piśmiennie podług wzoru, który drogą rozporządzenia będzie przepisany albo ustnie do protokołu, u tej Władzy podatkowej, która jest właściwą do odbierania zeznań, tyczących się podatku dochodowego osobistego (§. 176). — Zeznanie zawierać winno szczegółowe oznaczenie dochodów podatkiowi podlegających a w szczególności, czy to są dochody pobierane w pieniądzu czy w naturze, użytkowanie rzeczy, czy jakiegokolwiek inne świadczenia, tudzież ma być podane nazwisko, stan i miejsce zamieszkania kontrybuenta, jakoteż, gdy dochodu nie stanowiły odsetki eskontowe, także oznaczenie dłużnika. Co do wierzytelności kapitałowych podać należy kwotę kapitału i stopę procentową, co do uplatek rocznych ogólną sumę uplatek rocznej, jakoteż zawartą w niej kwotę amortyzacyi; nakoniec podać należy potrącenia, do jakich kontrybuent rościł sobie pretenzję (§. 130). — Z zastrzeżeniem postanowienia następującego §. 139, zeznanie podawać należy corocznie do właściwej Władzy podatkowej w tym samym czasie, w którym podawane być mają zeznania do podatku osobistego dochodowego.

§. 139. Od składania zeznań w §. 138 oznaczonych uwolnieni są, o ile Władza podatkowa nie wezwie ich osobno, żeby to uczynili, ci kontrybucenci, którzy

1. opłacali już podatek rentowy w poprzednim roku podatkowym,
2. nie zmienili w tym czasie swojej siedziby i
3. nie uzyskali pomnożenia dochodów.

Podatek wymierza się w tym razie tak samo, jak gdyby osoby rzeczone oświadczyły w zeznaniu, że pobierają dochody tej samej wielkości co w roku poprzednim.

§. 140. Władza podatkowa ma prawo wezwać osoby, co do których zmienia, że pobierają dochody podatkiowi rentowemu podlegające, żeby złożyły zeznanie w terminie najmniej osmiodniowym. Jeżeli osoba taka nie pobiera dochodu podlegającego podatkiowi rentowemu, winna złożyć deklarację, że według swego najlepszego przekonania nie pobiera dochodów podatkiowi rentowemu podlegających a względnie, że takich w ogóle nie pobierała w okresie (§. 128), w którym powstaje powinność opłacania podatku.

§. 142. Jeżeli kontrybuent nie wnieśli przepisane zeznanie w ustanowionym terminie lub jeśli nie uczyni zadość otrzymanemu wezwaniu, żeby udzielił wyjaśnień, Władza podatkowa może wymierzyć podatek z urzędu na podstawie materyałów pomocniczych, jakimi rozporządza. — Zanim jednak podatek wymierzony zostanie w taki sposób, wystosować należy do kontrybuenta wezwanie, z wyraźnym nadmienieniem o tym skutku prawnym, żeby w terminie najmniej osmiodniowym uczynił zadość otrzymanym poleceniom. — Postanowienie powyższe nie uchyła możliwości ukarania kontrybuenta za zaniechanie wnieścia zeznania, jakoteż prawa Władzy podatkowej przesłania mu nakazu z zagrożeniem karami porządkowymi.

Przeglądanie książek przemysłowych.

§. 272. Książki przemysłowe kontrybuenta mają być przeglądane w takim razie, gdy kontrybuent chce takowe z dobrej woli pokazać a Władza lub komisja wymierzająca nie może uznać jego zeznań za wiarogodne bez przejrzania książek przemysłowych. Kontrybuent winien dokładnie oznaczyć rzecz, do udowodnienia której przejrzanie książek ma posłużyć, w przeciwnym razie korzystanie z jego gotowości nie potrzebowałoby być uwzględnione.

§. 274. Zwyczajnie książki przemysłowe przynajmniej należy do lokalu Władzy lub komisji; jeżeli dochodzenia tego rodzaju mają być nader rozciągłe, tudzież w innych okolicznościach na względy zasługujących, można na prośbę kontrybuenta przeglądać książki także w lokalach przemysłowych lub w mieszkaniu kontrybuenta.

§. 276. Co do wyniku przejrzania książek, spisać należy protokół, w którym przedewszystkiem stwierdzić należy zyski zawarte w książkach i

W e z w a n i e

o wniesienie zeznania do podatku rentowego.

Na zasadzie §. 140 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, wzywa się niniejszem W. P., żebyś w przeciągu trzech tygodni od dnia doręczenia niniejszego wezwania, zeznał dochody swoje podatkowi rentowemu podlegające, do czego użyć należy dołączonego formularza ./.

Gdyby W. P. nie miał dochodów podatkowi rentowemu podlegających, winien W. P. złożyć na dołączonym formularzu (strona 3) oświadczenie, że według najlepszej wiedzy i sumienia nie pobierasz dochodów podatkowi rentowemu podlegających a względnie że ich nie pobierałeś w okresie, który dla obowiązku podatkowania jest decydującym (§. 128). Skutki zaniedbania wniesienia zeznania, jakoteż skutki wniesienia mylnego zeznania lub zamilczenie o jakiejś części dochodów podlegających podatkowi rentowemu, podają §§. 142, 239, 241, 243 i 244.

Zeznanie lub wzmiankowane wyżej oświadczenie można także złożyć ustnie, w którym to celu powinienś W. P. w ciągu powyższego terminu stawić się w tutejszym urzędzie (. . . . .)

C. k. Administracja podatkowa.
Starostwo.

Królestwo }
 Kraj }
 Urząd podatkowy . . . . .

Wzór K.

Gmina podatkowa . . . . .

Nakaz płatniczy Nr. . . . na podatek rentowy za rok 189. .

Podatnika: Nazwisko . . . . .
 Zawód . . . . .
 Mieszkanie . . . . .
 Nr. k. . . . .

Według obliczenia uczynionego odpowiednio zeznaniu z dnia . . . . .
 przedstawionego na odwrotnej stronie

wynosi . . procentowy podatek rentowy od . . . . . zł. . . e.

razem .

Do tego dodatki nieskarbowe, a mianowicie:

Dodatek krajowy	procentów	} razem	procentów
„ powiatowy	„		
„ gminny	„		
„ powiatowy szkolny	„		
„ powiatowy drogowy	„		

całkowita należność czyni .

zł.	e.

którą uiszczyć należy we wskazanym powyżej urzędzie podatkowym w dwóch równych ratach, płatnych dnia 1. czerwca i 1. grudnia.

Gdyby poszczególnych rat nie zapłacono najpóźniej w 14 dni po upływie terminu płatności dla każdej z nich wyznaczonego, podatnik byłby obowiązany w myśl ustawy z dnia 9. marca 1870, Dz. u. p. Nr. 23, a względnie z dnia 23. stycznia 1892, Dz. u. p. Nr. 26 i §. 283 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacić odsetki za zwłokę, o ile roczna należność podatkowa przenosi 50 zł.

Raty zalegające po upływie czterech tygodni od terminu płatności, ściągnięte będą drogą egzekucyi.

Gdyby chciano odwołać się od niniejszego nakazu płatniczego, można wnieść rekurs do podpisanej Władzy podatkowej w myśl ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28, w przeciągu dni 30, licząc od dnia, który nastąpi po doręczeniu nakazu płatniczego, co jednak nie wzrusza obowiązku uiszczenia podatku w powyższych terminach.

Wezwanie Władzy podatkowej

o wstrzymanie wypłat uiszczanych N. N.

Od kwot, które W. P. na zasadzie kontraktu . . . . . wypłacać masz jako
 odsetki N. N. w . . . . . wymierzony onemuż w myśl §§. 124 aż do 132 i 137
 rentę . . . . .
 aż do 152 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, podatek rentowy za rok 189 .

w kwocie	zł.	e.
łącznie z dodatkami w kwocie	"	" . . . . .
odsetkami za zwłokę w kwocie	"	" . . . . .
kosztami egzekucyi w kwocie	"	" . . . . .
razem	zł.	e.

zalega dotąd niezapłacony.

Na zasadzie §. 150 ustawy powyższej wzywa się W. P., żebyś kwot rzeczzonego rodzaju, które nadal będą płatne po dniu doręczenia niniejszego dekretu nie wypłacał już N. N., na jego zlecenie lub na jego rachunek, lecz żebyś z powołaniem się na niniejsze wezwanie zatrzymywał je a to jedno i drugie dopóty i o tyle, aż kwota tym sposobem zatrzymana wyrówna wykazanej sumie zaległego podatku rentowego z dodatkami i należnościami pobocznymi, to jest aż uczyni . . . . . zł. . . . . c., wyraźnie . . . . .

Po kwoty, które W. P. na zasadzie niniejszego wezwania zatrzymasz, będzie do W. P. przychodził i będzie je odbierał za kwitem urzędowym wyznaczony umyślnie do tego funkcjonaryusz egzekucyi podatków c. k. urzędu podatkowego . . . . . w . . . . . jeżelibyś W. P. nie wolał odsyłać je bezpośrednio do rzeczzonego urzędu podatkowego.

Gdyby na tych kwotach, które W. P. masz N. N. wypłacać, było już uzyskane prawo zastawu, takowe ma się rozumieć pozostaje nienaruszone i należałoby tylko udowodnić je tutaj drogą rekursu; w przypadku tym zarządzane niniejszem wstrzymanie wypłat N. N. uiszczających się mających, albo obowiązujących tylko o tyle, o ileby pierwsze prawo zastawu nie obejmowało tych kwot całkiem, albo też powinny rozpocząć się dopiero wtedy, gdy pierwsze prawo zastawu całkiem lub po części wygaśnie. Natomiast wstrzymanie niniejszem zarządzane ma od dnia doręczenia tego dekretu pierwszeństwo przed wszystkimi prawami zastawu nie uzyskanymi jeszcze prawomocnie na rzeczonych dochodach.

Stosownie do §. 150, ustęp 4 powołanej ustawy W. P. jest odpowiedzialny za ścisłe spełnienie powyższych poleceń; za kwoty, których wstrzymanie byłoby wbrew temu poleceniu zaniechane, musiałbyś W. P. na zasadzie powołanego właśnie postanowienia ustawy osobiście odpowiadać; stosownie do §. 151 byłyby takowe od W. P. ściągnięte jak własne niezapłacone podatki bezpośrednio.

Kompensata tych dochodów podległych podatkowi rentowemu, wzajemną pretensją nabytą po uwiadomieniu o zaległości podatkowej, musiałaby być uważana za skutecznienie dalszej wypłaty.

Przeciw temu wezwaniu można w myśl ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28 wnieść rekurs do podpisanej Władzy podatkowej w przeciągu dni 30, licząc od dnia, który nastąpi po doręczeniu niniejszego wezwania, co jednak nie wzrusza obowiązku wykonania zarządzanego wstrzymania wypłat a względnie pierwszeństwa tego prawa zastawu.

Nakaz płatniczy.

Ponieważ W. P. nie uczynił zadość wezwaniu tutejszemu z dnia . . . . .
o wstrzymanie wypłat na zasadzie kontraktu z dnia . . . . . N. N. w . . . . .
uiszczać się mających, wzywa się niniejszem w myśl §§. 150 i 151 ustawy z dnia 25. paździer-
nika 1896, Dz. u. p. Nr. 220, żeby W. P. zapłacił w przeciągu dni 14 w c. k. urzędzie podatko-
wym w . . . . . zalegający u N. N. od rzeczonych dochodów

podatek rentowy w kwocie	zł. . . . . c.
z dodatkami w kwocie	„ . . . . . „
i należnościami pobocznymi w kwocie	„ . . . . . „
razem	<u>zł. . . . . c.</u>

w kwocie . . . . ., wyraźnie . . . . . to jest w tej kwocie, które
wstrzymania W. P. zaniedbał, uiszczając N. N. wypłaty po doręczeniu powyższego tutejszego dekretu
. . . . . a mianowicie . . . . .

Kwoty, zalegające jeszcze w chwili, gdy niniejsze wezwanie płatnicze stanie się prawomocnem
ściągnięte będą drogą egzekucyi jak podatki bezpośrednie.

Przeciwko temu wezwaniu płatniczemu można wnieść rekurs do podpisanej Władzy podatkowe
w przeciągu dni 30, licząc od dnia, który nastąpi po doręczeniu.

C. k. Administracja podatkowa.
Starostwo.

T r e ś ć.

Przepis wykonawczy.

Oddział I.

Obowiązek podatkowy, uwolnienia, ograniczenie powinności podatkowej w obec krajów zagranicznych.

	Strona
Artykuł 1. Dochody podlegające podatkowi rentowemu (§. 124)	1119
Artykuł 2. Uwagi szczególne co do każdego z osobna rodzaju dochodów podlegających podatkowi rentowemu	1120
Artykuł 3. Podmiotowe uwolnienia od podatku (§. 125, l. 1 aż do 7, 13 i §. 126)	1121
Artykuł 4. Ciąg dalszy; w szczególności uwolnienie według §. 125, l. 13	1122
Artykuł 5. Uwolnienia przedmiotowe od podatku (§. 125, l. 5, 8 aż do 11, 12, 14, 15)	1123
Artykuł 6. Ograniczenie powinności podatkowej ze względu na przynależność państwa i siedzibę (§. 127) .	1124
Artykuł 7. Wymiar podatku rentowego (§. 131)	1125

Oddział II.

Potrącanie podatku rentowego przez dłużnika.

Artykuł 8. Przypadki, w których potrącenie ma miejsce; skutek prawny potrącenia (§. 133)	1126
Artykuł 9. Nadzór Władz podatkowych nad odsyłaniem podatku rentowego pobieranego drogą potrącania .	1127
Artykuł 10. Odsyłanie do Władz podatkowych i wykazywanie podatku rentowego pobieranego drogą potrącania	1127
Artykuł 11. Badanie wykazów; według okoliczności wymierzenie dopłat i upominanie się o nienadesłane wykazy lub kwoty podatku	1128
Artykuł 12. Postępowanie w razie spóźniania się z odsyłaniem podatku rentowego; pobór dopłat	1129

Oddział III.

Rozkład podatku rentowego, o ile nie ma być potrącany.

Artykuł 13. Podstawa opodatkowania; okresy dla niej stanowcze (§. 128)	1130
Artykuł 14. Postanowienia szczególne co do przypadków, w których dochody nie istniały przez cały okres stanowczy	1131
Artykuł 15. Oznaczenie wysokości i wartości pieniężnej dochodów podlegających podatkowi rentowemu; ograniczone dopuszczanie pozycji potrącalnych (§§. 128, 129, 130)	1131
Artykuł 16. Dozwolone potrącenia (§. 130, ustęp 2)	1132
Artykuł 17. Miejsce przypisania podatku (§. 132)	1132

Oddział IV.

Postępowanie przy rozkładaniu podatku rentowego, o ile tenże nie jest potrącany.

Artykuł 18. Obowiązek podawania zeznań do podatku rentowego (§. 138 aż do 140)	1133
Artykuł 19. Skutki niepodania zeznania (§§. 139, 142)	1134
Artykuł 20. Forma i treść zeznań (§. 138)	1135
Artykuł 21. Właściwość Władz podatkowych do wymierzania; wzywianie o podawanie zeznań (§§. 137, 140)	1136
Artykuł 22. Badanie zeznań (§. 141)	1136
Artykuł 23. Wymierzenie; nakaz płatniczy; rekurs; terminy płatności (§§. 143, 144)	1137
Artykuł 24. Kataster podatku rentowego	1137

Oddział V.

Rozpoczęcie się i koniec obowiązku podatkowego; zmiany w ciągu roku podatkowego.

	Strona
Artykuł 25. Zasady ogólne (§§. 145, 146, 149)	1138
Artykuł 26. Przyrosty (§ 145)	1138
Artykuł 27. Ubytki (§. 156)	1139
Artykuł 28. Postępowanie co do przyrostów (§§. 145, 148)	1139
Artykuł 29. Postępowanie co do ubytków (§§. 146, 147, 148)	1140

Oddział VI.

Ustawowe prawo zastawu dla podatku rentowego.

Artykuł 30. Rzeczowa odpowiedzialność dla podatku rentowego (§. 150)	1140
Artykuł 31. Osobista odpowiedzialność dłużnika za przywiedzenie do skutku dochodzonej odpowiedzialności rzeczowej (§§. 150, 151)	1141

Załączki i wzory.

Załączka A. Wzór podziału papierów wartościowych austriackich pod względem prawnopodatkowego postępowania z nimi	1143
Wzór B. Spis dłużników obowiązanych w myśl §. 133 do poboru i odsyłania podatku rentowego	1145
C. Wykaz podatku rentowego stosownie do §. 133 odesłanego	1146
D. Wezwanie płatnicze dotyczące podatku rentowego, który dłużnik ma odebrać drogą potrącenia i odesłać do kasy państwa	1147
E. Uwiadomienie urzędu podatkowego	1148
F. Wezwanie w razie niezłożenia wykazu C	1149
G. Wezwanie płatnicze dotyczące odsetek za zwłokę od podatku rentowego, który dłużnik ma pobierać drogą potrącenia i odsyłać do kasy państwa	1150
H. Zeznanie do podatku rentowego	1151
I. Wezwanie o wniesienie zeznania do podatku rentowego	1155
K. Nakaz płatniczy	1156
L. Kataster wymierzeń podatku rentowego uskutecznić się mających w myśl §§. 137 i n.	1157
M. Wezwanie Władzy podatkowej o wstrzymanie wypłat uiszczanych	1158
N. Nakaz płatniczy	1159

172.**Dodatek pierwszy do Przepisu wykonawczego do rozdziału I. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220,****o podatkach osobistych bezpośrednich.**

(Ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 28. czerwca 1897 [dotyczący kwot zastanowienia].)

Do artykułu 23 Przepisu wykonawczego do rozdziału I. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, przydaje się następującą nową l. 5:

„5. Dla przedsiębiorstw lub zatrudnień nie będących w ruchu, jeżeli idzie o firmy zaprotokołowane, wybrać należy tę stopę podatku, podług której uzasadniony został obowiązek zaprotokołowania, we wszystkich innych przypadkach najmniejszą w ogóle dopuszczalną stopę podatkową, to jest 1 zł. 50 c.“

Artykuł 55, l. 2, opiewać ma na przyszłość jak następuje:

„2. W innych przemysłach prócz radykownych i rzeczowych, dotychczasowe zniżenie podatku zarobkowego do tak zwanej kwoty zastanowienia, nie ma zwyczajnie miejsca; lecz nic temu nie stoi na przeszkodzie, żeby kontrybucenci podatku zarobkowego, którzy z powodu zupełnego dobrowolnego zawieszenia przemysłu mogliby w myśl artykułu 54, ustęp 1, b) żądać odpisania podatku, pozostali na swoje życzenie w przypisie podatkowym; wymiar oznaczać należy w tych przypadkach z odpowiednim zastosowaniem artykułu 23, l. 5.“

Postanowienie niniejsze nie stosuje się do tych zawiesznień ruchu, które polegają na zarządzeniach Władzy (orzeczenia karne, cofnięcie lub odebranie upoważnień przemysłowych w myśl §§. 57 a względnie 138 ustawy przemysłowej).“

Biliński r. w.

173.**Dodatek drugi do Przepisu wykonawczego do rozdziału I. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220,****o podatkach osobistych bezpośrednich.**

(Ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 12. lipca 1897.)

Postępowanie z odpisaniami podatku zarobkowego, zdarzającymi się po dniu stanowczym do za-

liczenia kontrybuentów podatku zarobkowego lecz przed przypisaniem powszechnego podatku zarobkowego.

Do artykułu 13, l. 1, dodatek następujący:

Osób, które w myśl §. 12, ustęp 7, stosownie do swego przypisu podatkowego w dniu oznaczonym (t. j. do peryodu rozkładowego 1898/99 w dniu 1. czerwca 1897) zostały wprawdzie zaliczone do klas podatku zarobkowego, których podatek zarobkowy został jednak tymczasem odpisany, nie trzeba uwiadamiać.

Do artykułu 18, l. 5, ustęp 2, dodatek następujący:

Wezwania tego nie trzeba posyłać osobom, które w myśl §. 12, ustęp 7 zostały wprawdzie zaliczone do klas podatku zarobkowego, których podatek zarobkowy został jednak tymczasem odpisany.

Do artykułu 39, l. 2, dodatek następujący:

Gdyby przedsiębiorstwom, które w myśl §. 12, ustęp 7 wciągnięto przy pierwotnym wymierzeniu kontyngentu, dozwolone zostało odpisanie już przed rozkładem powszechnego podatku zarobkowego, w skutek czego komisya podatku zarobkowego nie mogłaby już wymierzyć stopy podatkowej, w takim razie z kontyngentu spółki, obliczonego w myśl artykułu 45, l. 7, potrącić należy dotyczące kwoty podatku zmniejszone o zniżki po 14% a względnie 21% i 28% w myśl §. 48 dotyczącym klasom podatkowym przyznane i za podstawę rozdzielenia wziąć należy tylko kwotę po tem strąceniu pozostałą.

Odliczenia tych odpisanych od kontyngentu kwot podatku nie należy jednak uważać za sprostowanie kontyngentu, lecz jedynie za zmniejszenie kwoty wziąć się mającej za podstawę rozkładu — przeto komisya kontyngentowa porównyując w myśl §. 49 ustawy, sumy ogólne kontyngentów spółek z sumą ogólną podatku zarobkowego brać ma kontyngenty spółek bez uwzględniania zarządzanego powyżej potrącenia odpisanych kwot podatku.

Gdyby się zaś zdarzyło, że komisya podatku zarobkowego wyznaczyła już stopę podatku zarobkowego dla takiego przedsiębiorstwa, ponieważ np. nie wiedziała o przygotowującym się odpisaniu, w takim razie postąpić należy tak, jak z odpisaniami zdarzającymi się w ciągu peryodu rozkładowego (artykuł 40, III, l. 2).

Do artykułu 39, l. 6, dodatek następujący:

Co do przedsiębiorstw, którym wyznaczono wprawdzie stopę podatkową (prw. dodatek powyższy do artykułu 39, l. 2), lecz które zostały tymczasem odpisane, nie trzeba przypisywać kwoty podatku, odpowiedniej tej stopie podatkowej i nie trzeba wygotowywać nakazu płatniczego.

Biliński r. w.